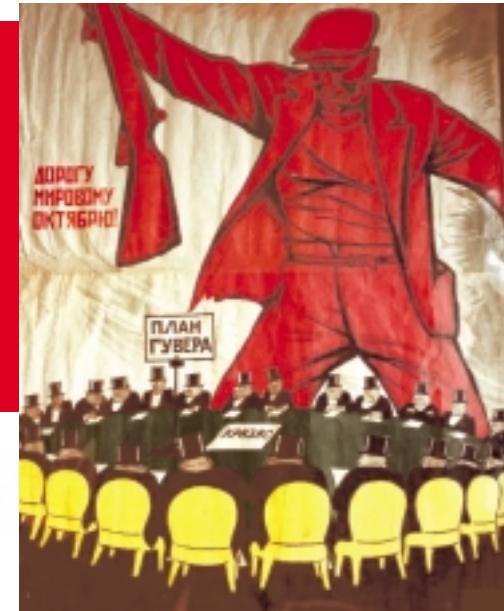

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 619 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 6 ΝΟΕΜΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Η Οκτωβριανή
Επανάσταση
θα φωτίζει
πάντα
το δρόμο
των εργατών
για την έφοδο
στους
ουρανούς

Ψηφίζεις την Κυριακή,
πληρώνεις τη Δευτέρα

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Όταν πλακώνονται
οι ιμπεριαλιστές,
την πληρώνουν
οι εργαζόμενοι

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Αναδιάρθρωση χρέους
Προπαγάνδα και ουσία

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Υπό αναθεώρηση
(προς το χειρότερο)
το Μνημόνιο

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Πυρ ομαδόν από τους
πανεπιστημιακούς

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Νέα μπίζνα της οικογένειας
Οι προμήθειες των
νοσοκομείων σε
ιδιωτική εταιρία

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Ηλεκτρονική συνταγογράφηση
Μαχαίρι στους
ασφαλισμένους, άθικτα
τα κέρδη των εταιριών

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Δουλεύοντας χωρίς
αφεντικά: Πόσο εφικτό
στον καπιταλισμό;
Το παράδειγμα της Ζανόν

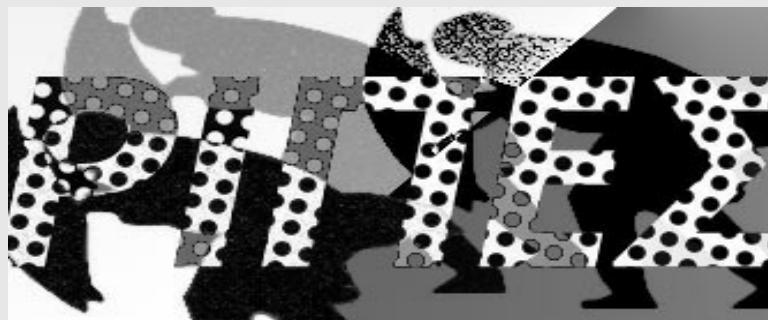
[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

6/11: Ημέρα παρεμπόδισης εκμετάλλευσης του περιβάλλοντος στον πόλεμο και στις ένοπλες συγκρούσεις 6/11/1964: Απόφαση της Βουλής τερματίζει το μετεμφυλιακό καθεστώς, κατάργηση Γ' ψηφισμάτος, εξοριών και πιστοποιητικών κοινωνικών φροντιμάτων 6/11/1967: Σύλληψη διοκούσιων Κρητικών, εξάρθρωση ΔΑΚ 6/11/1969: Καταδίκες μελών «Πατριωτικού Μετώπου» 6/11/1987: Θάνατος Αγιά Στίνα (Σπύρος Πρίφτης) 7/11: Ημέρα κατάλογοκρισίας στο διαδίκτυο 7/11/1879: Γέννηση Λέοντα Τρόποσκι 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1967: Πανό για τα 50χρονα της Οκτωβριανής Επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών, τριάντα συλλήψεις 7/11/1992: Θάνατος Αλέξαντρου Ντούμπτεκ 8/11/1910: Βίαιες συγκρούσεις στην Αθήνα με αφορμή μετάφραση Ευαγγελίου στη δημοτική από Αλέξανδρο Πάλλη (Ευαγγελικά), οκτώ νεκροί, ογδόντα τραυματίες 8/11/1912: Γέννηση Στυλιανού Παττακού 8/11/1939: Αποτυχημένη βομβιστική επίθεση κατά Χίτλερ (Μόναχο) 8/11/2001: Εκρήξη οδού Μαύρικου, τραυματισμός Κυριάκου Μαζόκοπου 8/11/2007: Ο 45χρονος πατέρας πέντε παιδιών Ιλμι Λατές εκτελείται πισώπλατα συχεδών εξ επακρής από συνοριοφύλακες 9/11: Ημέρα κατά φασισμού και αντισημιτισμού, Τυνησία: Ημέρα κληματαρίας 9/11/1938: «Νύχτα των Κρυστάλλων» (Γερμανία) 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) 10/11: Ημέρα επιστήμης για ειρήνη και ανάπτυξη, Ινδονησία: Ημέρα πρώσων-νεολαίας 10/11/1918: Ιδρυση Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος Ελλάδος (ΣΕ-ΚΕ) 10/11/1924: Συγκρούσεις καπνεργατών με στρατό και χωροφυλακή στην Καβάλα (νεκροί μίας εργάτρια και ένας αξιωματικός χωροφυλακής) 10/11/1938: Θάνατος Κεμάλ Ατατούρκ 10/11/1961: Μετονομασία Στάλινγκραντ σε Βόλγκογραντ 10/11/1975: Βόμβα σε Πι-ΕΞ Συγγρού (ΕΛΑ) 11/11: Ροδεσία-Αγκόλα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965-1975), Μαλδίβες: Ημέρα δημοκρατίας (1968), ΗΠΑ: Ημέρα βετεράνων 11/11/1918: Τέλος α' παγκοσμίου πολέμου 11/11/1942: Συγκρότηση Αρχηγείου Θεσσαλίας του ΕΛΑΣ 11/11/2003: Η οργάνωση «Χρήστος Καστίμης» αποπειράται να χτυπήσει υποκατάστημα της Citibank (Ζωγράφου) 12/11: Αυστρία: Ημέρα δημοκρατίας (1918), Βερμούδες: Ημέρα μνήμης 12/11/1873: Διοδήλωση φοιτητών στα Προπτύλαια διαλύεται από ιππικό και με χρήση -για πρώτη φορά- πυροβολεστικών αντλιών 12/11/1912: Ο αναρχικός Μανουέλ Παρτίνας δολοφονεί τον ισπανό πρωθυπουργό Καναλέγιας 12/11/1968: Βαριές καταδίκες σε μελή της Δημοκρατικής Αμυνας (Θεσσαλονίκη) 12/11/1969: Αρνηση John Lepponi να παραλάβει μετάλλιο της βασιλισσας Ελισάβετ (διαμαρτυρία για το Βιετνάμ) 12/11/1979: Καταδίκη αιροδεξιού βομβιστού Ν. Παναγόπουλου (κάθειρξη 25 ετών) 12/11/1980: Βόμβες σε S/M «Δήμητρα» και «Μαρινόπολισού», και στο ιδρυματίου Πύργου Αθηνών (ΕΛΑ) 12/11/1981: Η 17 Νοέμβρη καθιερώνεται ως επίσημη σχολική εορτή 12/11/1995: Ο αναρχικός Οδυσσέας Καμπούρης καταδικάζεται σε πενταετή φυλάκιση.

Ο Εξω, κωλόγεροι και κωλόγυρες, απ' τα ΚΑΠΗ ●●● Προβόπουλος έφα ●●● Να πάτε να ψωφίσετε, που μου δέλετε και εκδρομές ●●● Αχθη αρούρης ●●● Κάποτε σε τούτο τον τόπο μπορούσαν να σου βρίσουν ό,τι πιστεύεις, όχι όμως τη μάνα ●●● Αν υπάρχει ακόμα φιλότιμο, κάτι χρωστάμε στους Προβόπουλους ●●● Ειδικευμένο στις αγιογραφίες το «Βήμα», την προηγούμενη Κυριακή ασχολήθηκε με τον πρύγκηπα Νικόλαο ●●● Τον Παπανδρέου, όχι τον Δεγκρέτσια ●●● Για να μας τον παρουσιάσει σαν ένα αγωνιούντα συγγραφέα και όχι ως τον εν Ελλάδι μπιζυεσμαν της «οικογένειας» ●●● Στις 7 Νοεμβρίου ψηφίζουμε για περιφερειάρχη, όχι για πρωθυπουργό», δήλωσε στον «Επενδυτή» ο Σγουρός ●●● Καλά, τον Παπανδρέου δεν τον άκουσε; ●●● Μωρέ τον άκουσε, αλλά τι να πει κι αυτός ο έρμος που τρέχει ασθμαίνων πίσω από το Δημαρά; ●●● Το προεκλογικό σηματάκι της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την Απική παριστάνει ένα δέντρο με κλαδιά χέρια ●●● Τέσσερα είναι σε σχήμα γρο-

διάς και δέκα σε σχήμα μούτζας Τι ακριβώς θέλει να πει ο ποιητής με την κυριαρχία της μούτζας; ●●● Αν ο πρόεδρος της Δημοκρατίας φέρει τον τίτλο του παρελαστάρχη του έδνους, τι τίτλο πρέπει να φέρει η υφυπουργός Ραγκούνση-Νταλάρα; ●●● Της εθνικής παπαρόλόγου, μάλλον ●●● Διότι το μόνο που κάνει είναι να πηγαίνει σε κάτι εκδηλώσεις που βαριέται να πάει η Κατσέλη και να εκφωνεί έναν δεκάρικο για να περνάει η ώρα ●●● Μέχρι και χαιρετισμό στα εγκαίνια του νέου εργοστάσιου του Φειδά την έστειλαν να εκφωνήσει ●●● Τίτλος στο «Βή-

μερα οι υπουργοί του Παπανδρέου, κα- δώς ούτε ραντεβού δεν μπορούν να κλεί- σουν με τον πρωθυπουργό τους και μα- δαίνουν τα νέα από την τηλέοραση ή από τις διαφροές του Ραγκούστη ●●● Αυτό, πάντως, ενδυμούμενοι το πάθημα των γα- λάζιων, απέχουν από δημόσιες δηλώσεις και τοποδετήσεις ●●● Μέχρι και ημε- ρομηνίες εκλογών (Δεκέμβρη) ρίχνουν στην πιάτσα τα παπαγαλάκια του Μαξί- μου ●●● Η στήλη, όμως, μυρίζεται όπι εκλογές άμεσα δεν δα γίνουν, όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα ●●● Για μέσα στο 2011 το βλέπουμε ●●● Μέχρι τότε, όμως, δα μας έχει μείνει ο ωμός εκβι- σμός και... τα νέα μέτρα ●●● Που μα- ζί με τα παλιά δα κάνουν τον εκβιασμό να μοιάζει με παιδικό παραστράτημα ●●● Αποχή, λοιπόν, και αύριο και την άλλη Κυ- ριακή ●●● Αλλά σημασία έχουν τα με- τά τις εκλογές ●●● Γ' αυτά, οι αγωνι- στικές εκκλήσεις δεν αρκούν ●●● Θέ- λει δουλειά μυρμηγκιού ●●● Μακάρι να κάνω λάδιος, αλλά εμένα ο Μανόλο μου δυμιζεί έντονα εκείνο το Ρουμάνο που δεν έκατσε ούτε μισή σεζόν ●

◆ «Προτού φτάσουμε στην αναδιάρθρωση του χρέους πρέπει να τελειώσουμε με το έλλειμμα, κ. Κωβαΐε. Άλλα η δαιμονοποίηση της αναδιάρθρωσης που βλέπω σε ορισμένα γραπτά και σε λόγους πολιτικών είναι παράταξη. Τα χρέη υπτάρχουν για να αναδιαρθρώνονται. Μπορεί να το επιδιώξουμε ή να μας προταθεί και να μη μας συμφέρει να το αποτρέψουμε». Η δήλωση ανήκει στον Θ. Πάγκαλο και έγινε στο «Βήμα της Κυριακής». Είναι η πρώτη φορά που κυβερνητικό στέλεχος –και μάλιστα κορυφαίο– κάνει λόγο για αναδιάρθρωση χρέους. Μέχρι τώρα, με επίσημες δηλώσεις των Παπανδρέου και Παππακωνσταντίνου, η αναδιάρθρωση παρουσιαζόταν σαν εθνική καταστροφή. Είτε είχε προσυνεννοηθεί ο Πάγκαλος (που είναι και το πιο πιθανό) είτε ενήργησε πρωτοβουλιακά, σημασία έχει ότι είναι μέσα στα πρόγματα.

◆ Είναι υποκριτές όσοι καταγγέλλουν τον Ανθιμό, επειδή την έπεισε δημοσίως στο Μπουτάρη, παρουσία του Παπανδρέου. Ποιος έδωσε

ρόλο στους δεσποτάδες; Αυτοί που τους αναγόρευσαν σε επίομπο κρατικό θεοφύ. Ας τους λουστούν, λοιπόν. Ο Ανθιμός έπαιξε εντός έδρας, στην εκιλησία, με όλη την πολιτειακή ηγεσία παρούσα. Και φυσικά, δεν θα άφηνε την ευκαιρία να πάει χαμένη. Θεωρεί, άλλωστε, πως είναι ο μόνος συνεχιστής της πολιτικής Χριστόδουλου. Αφού ήταν εκεί και τον προσκύναγαν, καλά τους έκανε.

◆ Βάλθηκαν να κοντύνουν το Σαμαρά οι φυλλάδες του Λαμπράκη, καθώς τον βλέπουν ν' ανεβαίνει πιο γρήγορα απ' όσο θα ήθελαν. Επιστρατεύονταν έτσι τα πιο απίθανα επιχειρήματα, τόσο τραβηγμέ-

να απ' τα μαλλιά που μάλλον
το αντίθετο από το επιδιω-
κόμενο πετυχαίνουν. Ραντε-
βού με τον Σαρκοζί έλεισε σε
Σαμαράς στη σύνοδο του
ΕΛΚ στις Βρυξέλλες και ο «Βη-
ματοδότης» σχολίασε πικρό-
χολα ότι ο Σαρκοζί δέχτηκε
το ραντεβού, διότι «βρίσκε-
ται σε τόσο δυσχερή θέση
που δεν υπάρχει κάποιος
άλλος ευρωπαίος αρχη-
γός ο οποίος να θέλει να
τον συναντήσει αυτή
την εποχή». Το ότι ελά-
χιστες μέρες πριν, ο
Σαρκοζί συναντήθηκε
με τη Μέρκελ στο Ντο-
βιλ και έκλεισε μια ση-
μαντική συμφωνία για το
μέλλον του γερμανογαλλικού
άξονα, ενώ στη συνέχεια φώ-
ναξαν και τον Μεντβέντεφ

και συναντήθηκαν οι τρεις τους, για να ρυθμίσουν θέματα ρωσοευρωπαϊκών σχέσεων προφοράς δεν έχει καμιά σημασία για τα πατρογαλάκια του Λαμπτρακιού.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Δήλωσε ο Γιωργάκης, μετά τη φαρσική συμμετοχή του στο δεκαχριάρο του διεθνούς Μαραθώνιου της Αθήνας: «Σήμερα, γιορτάζει ολη η ανθρωπότητα μέσα από το πνεύμα της Ολυμπιακής Εκεχειρίας, των Ολυμπιακών Αγώνων». Σταμάτησε ο κατακτητικός πόλεμος των Αμερικανών και των συμμάχων τους (μεταξύ των οποίων και το ελληνικό κράτος) στο Αφγανιστάν και δεν το πήραμε ειδοησ; Είπαμε, να λέει παπάρες, αλλά όχι και τόσο χοντρές. Εκτός αν είχε «καεί» από το τρέξιμο.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θέλω να το τονίσω αυτό, γιατί θεωρώ ότι οι θυσίες του Ελληνικού λαού πιάνουν τόπο, διότι μπορέσαμε αξιοπιστά και δώσαμε αυτή τη μάχη και πετυχάμε την ανατροπή αυτής της πρότασης, που κατατέθηκε ως σχέδιο απόφρασης στα συμπεράσματα. Και αυτό δείχνει ότι αποκαθιστούμε καθημερινά, με τη δουλειά και τη συνέπειά μας, την αξιοπιστία μας και έχουμε αποτελέσματα. Μπορούμε πια ισότιμα να διαπραγματεύμαστε, σε πόρα πολύ δύσκολες συνθήκες. Πείθονται πια οι εταίροι μας από τα έργα μας, όχι από τα λόγια, και από τις θυσίες μας.

Γιώργος Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο, πι ύχει υπογραφέι, ό, πι εμείς
χρωστάμε στους ξένους, αυτά
ισχύουν 100%.

Αντώνης Σαμαράς

Βεβαίως, στην κατάσταση που βρίσκεται η χώρα, το ευκατάί θα ήταν ένας «μεγάλος συνασπισμός» των δύο κομμάτων εξουσίας, προκειμένου να προωθηθούν ταχύτατα οι μεταρρυθμίσεις και οι θεσμικές αλλογές.

*N. Φελέκης (Επενδυτής)
Τα κόμματα εξουσίας συ-*

οπειρώνονται γύρω από το έργο που έχουν να επιτελέσουν και βεβαίως τη νομή της ιδιαίς της εξουσίας. Επομένως, η περίπτωση να διαμορφωθεί από τον χώρο του ΠλαΣοΚ νέο κόμμα ή νέα πολιτική κίνηση με αξιώσεις κυβερνητικές είναι απτί-

θωνη προς το παρόν.
Θεόδωρος Πάγκαλος

Το ξεκαθαρίζω για μια ακόμη φορά. Δεν θέλουμε να δημιουργήσουμε πρόβλημα στην κυβέρνηση, οι εκλογές αφορούν

την Τοπική Αυτοδιοίκηση και σε περίπτωση εκλογής μας, περιμένουμε να σταθούμε δίπλα στην κυβέρνηση και όχι απέναντι της.

Γιάννης Δημαράς
Οι ιδοι ήγετες της ΕΕ, που επιμήνιες αντιδρούσαν στην αναθεώρηση της συνθήκης της Λισαβόνας, άλλαξαν πορεία την Παρασκευή και στήριξαν πρόταση για περιορισμένες μετατροπές της. Δεν ήταν δύσκολο να εξακριβωθεί ο λόγος: ήταν πρόταση της Γερμανίας. Αυτό ήταν το τελευταίο μάθημα ως

προς το πώς τα προβλήματα του χρέους της ευρωζώνης έχουν προωθήσει τη Γερμανία σε έναν ηγετικό ρόλο, ακόμα πιο σημαντικό από εκείνον των ημερών πριν από την κρίση.

Financial Times

χθηκε μετά το ελληνικό αίτημα για ενεργοποίηση του μηχανισμού «στήριξης» και βέβαια στο ίδιο το Μηνυμόνιο υπάρχει ειδική πρόβλεψη για την αύξηση του επιτοκίου των ανεξόφλητων δανείων μετά το πέρας των τριών ετών κατά επιπλέον 1,00%.

Π. Παναγιώτου (χρηματι-
στηριακός αναλυτής)
Τα 430 εκατ. θα φθάσουν οι
χαμένες θέσεις εργασίας απ' την
παγκόσμια οικονομική κρίση,
προέβλεψε ο επικεφαλής του
ΔΝΤ, Dominique Strauss Kahn.
Ο Τύπος

Ψηφίζεις την Κυριακή, πληρώνεις τη Δευτέρα

Σκληρές εποχές. Εκεί που κάποτε πιπήλιζαν τα μυαλά των ανθρώπων του λαού με το «πανηγύρι της δημοκρατίας», που είναι οι εκλογές, με την «αξία της ψήφου του», μέσω της οποίας έχει τη δυνατότητα να καθορίσει το μέλλον του, τώρα περιορίζονται σε γελοία εκβιαστικά διλήμματα και σε μπόλικες δόσεις τρομούστεριάς. Μόνο οι αφίσες με τις χαμογελαστές μάπτες των υποψήφιων και τα λιουστραστόν κωλόχαρτα που στοιβάζονται στις εισδόμους των πλυκατοικιών θυμίζουν ότι έχουμε εκλογές. Αμάζες εντελώς οι προεκλογικές συγκεντρώσεις των υποψήφιων περιφερειαρχών και δημάρχων, άμαζες αικόνη και οι συγκεντρώσεις των αρχηγών των κοινοβουλευτικών θάσων, που έχουν πάρει στις πλάτες τους την υπόθεση ουτών των εκλογών, περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Πίσω, όμως, από το βαριεστημένο πανηγύρι, τα επιτελεία εργάζονται. Πυρετώδως μάλιστα. Εργάζονται και απεργάζονται την οικονομική και κοινωνική πολιτική, που θα αποτυπωθεί στον προϋπολογισμό του 2011. Για την ακρίβεια, αποτυπώνουν τις προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης, γιατί οι τελικές αποφάσεις θα ληφθούν από την τρόικα, οι εκπρόσωποι της οποίας θα ενσκύψουν φρέσκοι και χαμογελαστοί την επαύριο των εκλογών. Αυτοί θα κρίνουν τελικά ποια μέτρα πρέπει να παρθούν και η κυβέρνηση θα συμφωνήσει. Οι προεκλογικές «κόκκινες γραμμές» που «τραβάει» ο Παπανδρέου είναι σαν το περσινό «λεφτά υπάρχουν». Άλλωστε, το όπλο με το οποίο θα απειλήσουν και πάλι τον ελληνικό λαό είναι γεμάτο στο τραπέζι. Είναι η τρίτη δόση του δανείου (9 δισ. ευρώ), που θα εγκριθεί στα τέλη Νοέμβρη, δηλαδή μετά την ολοκλήρωση και την κατάθεση στη Βουλή του κρατικού προϋπολογισμού. Δεν έχουμε άλλη επιλογή –θα πουν τα κυβερνητικά στελέχη– ή δεχόμαστε αυτά που μας ζητάει η τρόικα ή δεν θα έχουμε να πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις. Το έργο το έχουμε ξαναδεί, γι' αυτό και θα ήμασταν εξαιρετικά αφελείς αν εκφράζαμε αφιβολίες.

Σιγή ασυρμάτου έχει επιβληθεί στα κυβερνητικά στελέχη. Ο Παπακωνσταντίνου συναντιέται καθημερινά με

υπουργούς και καθορίζουν τα νούμερα, όμως επίσημα δεν ανακοινώνουν τίποτα. Μόνο ο Λοβέρδος, με τη γνωστή λογοδιάρροια και με την τάση να εμφανίζεται σαν... Νίκος Ξανθόπουλος που υποφέρει για το καλό του λαού, ανακοίνωσε ότι από τους προϋπολογισμούς των νοσοκομείων κόπηκε ήδη ένα επιπλέον δισεκατομμύριο ευρώ. Οι διοικήσεις των νοσοκομείων, προσαρμοσμένες ασφαλώς στο πνεύμα του Μνημόνιου και στις κατευθύνσεις της κυβέρνησης, υπέβαλαν αιτήματα για χρηματοδοτήσεις συνολικού ύψους 3,4 δισ. ευρώ. Ο νέος προϋπολογισμός, όμως, θα προβλέπει το μάξιμου 2,3 δισ. ευρώ, όπως είπε ο Λοβέρδος.

Και τι θα κάνουν τα νοσοκομεία μετά την περικοπή του ενός τρίτου των κονδύλων που οι διοικήσεις τους έκριναν ότι χρειάζονται; Η εξαθλίωση είναι δεδομένη, όμως, δε φτάνει. Θα πρέπει να επιπέσουν επί των ασθενών και των ασφαλιστικών ταμείων για να εξασφαλίσουν τα λεφτά που λείπουν. Ήδη, έχουν γίνει διαφροές για αύξηση του παράβολου των 3 ευρώ που πληρώνουν οι ασθενείς στα 10 ευρώ. Και πάλι, όμως, δεν μαζεύονται τα λεφτά. Στόχος είναι το λεγόμενο ανοιχτό νοσήλιο, δηλαδή η κοστολόγηση κάθε ιατρικής πράξης, με πνεύμα μπακαλικής και όχι κοινωνικής υπηρεσίας. Κι επειδή οι κλάδοι υγείας των Ταμείων δεν μπορούν να ανταποκρι-

θούν σ' αυτή την έκρηξη του κόστους, τη διακροφά θα κληθεί να πληρώσει ο ίδιος ο ασφαλισμένος, τον οποίο ήδη συνηθίζουν στην ίδια με άλλα μέτρα, όπως για παράδειγμα τα ΜΗΣΥΦΑ (μη συνταγογραφούμενα φάρμακα), τα οποία πληρώνει πλέον από την τσέπη του. (Περισσότερα για τις αλλαγές στη δημόσια Υγεία μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 16).

Η Υγεία είναι μόνο ένα παράδειγμα. Το ίδιο θα συμβεί παντού. Αρκεί να αναφέρουμε μόνο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που το κόβουν, το ξανακόβουν και θα το ξανακόψουν ενόψει 2011, με αποτέλεσμα η κρίση να βαθύνει και οι άνεργοι να πολλαπλασιαστούν. Στο δημόσιο θα πρέπει να περιμένουμε ένα ακόμη χρόνο πάγωμα προσλήψεων, ούτε καν το δόγμα «1 πρόσληψη για κάθε 5 συνταξιοδητήσεις», με ό,τι αυτό σημαίνει όχι μόνο για το επίπεδο της απασχόλησης, αλλά και για τις υπηρεσίες προς το λαό. Ο Δήμοι θα μετατραπούν σε πρόσθετους φοροεισπράκτορες, όπως προβλέπει ο σχεδιασμός του «Καλλικράτη».

Οι συντάξεις θα παραμείνουν παγωμένες. Οι μισθοί στο δημόσιο θα καρατομηθούν με τη θέσπιση του «ενιαίου μισθολόγου» και βέβαια θ' ακολουθήσουν και οι μισθοί στις ΔΕΚΟ (όπως έγινε και κατά την τρέχουσα χρονιά). Άλλωστε, οι γκεμπλίσκοι του υπουργείου Οικονομικών φροντίζουν να διο-

χετεύουν καθημερινά κατασκευασμένες ειδήσεις για τις «προκλητικές» παροχές στους εργαζόμενους των ΔΕΚΟ, αθροίζοντας σκόπιμα τις δεκάδες χιλιάδες ευρώ που εισπράττουν τα μεγαλοστέλεχη που οι ίδιοι κουβαλούν από τον ιδιωτικό τομέα, με το ενόμιστο χιλιάρικο το μήνα που παίρνουν οι εργαζόμενοι. Μήπως, όμως, θα μείνουν ανέγγιχτοι οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα; Ο χορός των επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων που προβλέπουν μισθώσ χαμηλότερους και από το βασικό άνοιξε. Οσο για τους 130 και 140 μισθό, που τάχα έχουν κατοχυρωθεί, ρίχτε μια ματιά στην παρακάτω πρόσφατη δήλωση του Παπακωνσταντίνου και θα καταλάβετε: «Σημασία δεν έχει το πάσσοι μισθοί αποτελούν την ετήσια αμοιβή κάθε εργαζόμενου, αλλά το συνολικό ύψος των αμοιβών και η αύξηση του εισοδήματος που μπορεί να έρθει μόνο με την ανάπτυξη και τις επενδύσεις». Δεν είναι αυτό πρελούδιο για το κόψιμο των δώρων, που εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω στο τραπέζι;

Το Μνημόνιο έχει μια ρήτρα η οποία είναι ιερή και απαραβίαστη: όταν δεν πιάνονται οι στόχοι της δημοσιονομικής προσαρμογής, θα παίρνονται συμπληρωματικά μέτρα. Παρά τη βαρβαρότητα του Μνημόνιου, οι στόχοι του 2010 δεν πιάστηκαν. Στη «μαύρη τρύπα» που σχηματίστηκε θα προστεθεί και η «μαύρη τρύπα» από την αναθεώρηση του ελειμματος. Με το ΑΕΠ να κατρακύλα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 4% το 2010 και «μέχρι 3%» το 2011, τα προϋπολογιζόμενα φορολογικά έσοδα θα πέσουν κι άλλο. Οπότε καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει;

Εσίς, όμως, δεν χρειάζεται ν' ανησυχείτε για όλ' αυτά. Εσίς αύριο και την άλλη Κυριακή πρέπει να πάτε να ψηφίσετε. Αυτό είναι το καθήκον σας. Κι αν είστε κατά του Μνημόνιου, υπάρχει ολόκληρη παλέτα «αντιμνημονιακών» υποψήφιων για να διαλέξετε. Το δέντρο της αστικής δημοκρατίας έχει απ' όλα τα φρούτα. Το μόνο που δεν επιτρέπεται να κάνετε είναι να τους ρίξετε μια μεγαλοπρεπέστατη μοιάζα και να βγείτε στο δρόμο, αποφασισμένοι να σαρώσετε τη βαρβαρότητα και το σύστημα που τη γεννάει. Αυτό θα ήταν... ακρότητα.

■ Αναδιάρθρωση χρέους

Προπαγάνδα και ουσία

Περιβόλι η κυβέρνηση στον κυριακάτικο Τύπο. Στη «Real News», ο πρωθυπουργός Παπανδρέου απέκλειε κατηγορηματικά το ενδεχόμενο αναδιάρθρωσης του χρέους και απέδιδε τη σχετική φρημολογία στους κερδοσκόπους «που επενδύουν στη χρεοκοπία της χώρας». Στο «Βήμα», ο αντιπρόεδρος Πάγκαλος ζήτουσε «να μη δαιμονοποιείται η αναδιάρθρωση του χρέους» και δήλωνε, με το γνωστό του ύφος, ότι «τα χρέα υπάρχουν για να αναδιαρθρώνονται. Μπορεί να επιδιώξουμε κάτι τέτοιο ή να μας προταθεί και να μη μας συμφέρει να το αποτρέψουμε».

Η ΝΔ δεν άφησε την ευκαιρία αναξιοποίητη. Ο Παναγιωτόπουλος κατηγόρησε τον Πάγκαλο ότι «δημιουργεί μείζον θέμα για τη σταθερότητα της ελληνικής οικονομίας και του ευρώ», με στοχαστικό ύφος απεφάνθη ότι «αναδιάρθρωση του χρέους σημαίνει σοβαρά προβλήματα με τους πιστωτές μας, τρομακτικές συνέπειες για το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, αλλά και για την χώρα» και κάλεσε τον πρωθυπουργό να αποπέμψει τον Πάγκαλο από την κυβέρνηση ή «να πει όλη την αλήθεια γι' αυτά που κρύβει πίσω από τον πολιτικό εκβιασμό του για τις εκλογές και άθελά του τα αποκάλυψε σήμερα ο κ. Πάγκαλος». Ο χορός της αντιπαράθεσης έκλεισε με τον Πεταλωτή, ο οποίος δήλωσε ότι ο Πάγκαλος αναφερόταν απλώς «σε μια θεωρητική και δημόσια συζήτηση που έγινε για την επιμήκυνση του χρέους».

Ο Πάγκαλος, βέβαια, δεν είναι... Πεταλωτής. Ξέρει πολύ καλά τι υποδηλώνει ο όρος αναδιάρθρωση του χρέους και τι υποδηλώνει ο όρος επιμήκυνση. Η μεν συζήτηση για επιμήκυνση έχει επισημοποιηθεί με δηλώσεις του Στρος-Καν, του Παπακωνσταντίνου και του ίδιου του Παπανδρέου, η δε συζήτηση για αναδιάρθρωση γίνεται μόνο στα έντυπα και τις ιστοσελίδες του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, ενώ επίσημο χαρακτήρα πήρε μόνο με την απόφαση της τελευταίας συνόδου κορυφής της ΕΕ, χωρίς όμως αυτή να αφορά ειδικά την Ελλάδα.

Ο Πάγκαλος, λοιπόν, δεν είπε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που συζητιέται κατά κόρον στην κυβέρνηση. Άλλωστε, τον αντιπρόεδρο επιβεβαίωσε απόλυτα και ο αναπληρωτής

Δουλεύοντας χωρίς αφεντικά: Πόσο εφικτό στον καπιταλισμό; (1)

Το παράδειγμα της Zanón

Το ξέσπασμα της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης –της μεγαλύτερης στην μεταπολεμική ιστορία του παγκόσμιου καπιταλισμού– έθεσε και εξακολουθεί να θέτει ένα καίριο ερώτημα. Αν ο καπιταλισμός «τρώει τις σάρκες» των παραγωγών του πλούτου και γυρίζει την ανθρωπότητα σε εποχές ανεπιωτής βαρβαρότητας, ενώ αυτό που εμφανίζοταν σαν σοσιαλισμός έχει καταρρεύσει προ πολλού, ποιο μπορεί να είναι το μέλλον της εργαζόμενης ανθρωπότητας; Το παροπόνω ερώτημα ανοίγει τον αισκό του Αιόλου για να βγουν ακόμα περισσότερα στην επιφάνεια. Ποιο το σύγχρονο όραμα που θα δώσει επιτέλους τέλος στην εποχή που η ανθρώπινη πρόδοση εμφανίζεται να περνά μονάχα μέσα από τη δυστυχία αυτών που την παράγουν; Μπορούμε τελικά να δουλέψουμε χωρίς αφεντικά που να καρπώνονται την υπεραξία μας; Κι αν ναι, πώς θα γίνει αυτό;

Οι απαντήσεις σε όλα αυτά τα ερωτήματα ποικίλουν και ο τρόπος απάντησης εξαρτάται από τη θέση που έχει ο καθένας στην παραγωγή, σε συνδυασμό με τις ιδεολογικές και κοινωνικές του αφετηρίες. Κι ενώ πριν μερικές δεκαετίες τα επαναστατικά κινήματα έθεταν επί τάπητος το ζήτημα της συνολικής ανατροπής των κοινωνικών και οικονομικών δομών ολόκληρου του κοινωνικού συστήματος, σήμερα ανθίζουν οι «εναλλακτικές μορφές αντίστασης», από αυτή της δημιουργίας ενός «καπιταλισμού με ανθρώπινο πρόσωπο», μέχρι αυτές της άμεσης οικοδόμησης εναλλακτικών τρόπων παραγωγής, είτε με «δημιουργικές αντιστάσεις», που συνήθως δεν ξεφεύγουν από το επίπεδο της... συλλογικής κουζίνας, είτε με εκλήσεις για άμεση εφαρμογή του εργατικού ελέγχου στην παραγωγή, που εν ανυπαρξίᾳ μιας σειράς παραγόντων –στους οποίους θα αναφέρθομε σε εγραφικά ευχολόγια χωρίς καμία πρακτική αξία (στην καλύτερη περίπτωση) ή σε επικινδυνές παγίδες εκτόνωσης της εργατικής οργής και ενσωμάτωσής της στο υπάρχον σύστημα (στη χειρότερη των περιπτώσεων). Προκειμένου, μάλιστα, να στηριχτούν οι διάφορες θεωρίες, οι εμπνεύστες τους επικαλούνται υπάρκτα παραδείγματα που η ταξική πάλη των εργατών πέτυχε κάποιες μερικές νίκες, όπως στην περίπτωση της οργανιτικής Zanón. Νίκες που, όμως, οπέχουν πολύ από το να θεωρήθουν τελεσίδικες και πολύ περισσότερο «προτάγματα» για μια μελλοντική κοινωνία στη θέση της υπάρχουσας.

Σ' αυτή τη σειρά άρθρων θα προσπαθήσουμε να εξχινάσουμε την περίπτωση της εφαρμογής της εργατικής αυτοδιαχείρισης, που συντελέστηκε εδώ και εννέα περίπου χρόνια στο εργοστάσιο κεραμοποιίας Zanón στην Αργεντινή. Κι αυτό γιατί το προτάρειμα της Zanón δίνει αρκετά χρήσιμα –θετικά και αρνητικά– διδάγματα σε όσους ενδιαφέρονται για το μελ-

λον του εργατικού κινήματος και της αντίστασής του στην καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Σύντομη ιστορική αναδρομή

Η κεραμοποιία Zanón ιδρύθηκε το 1979 στο Νεουκέν της Αργεντινής από τον ιταλό επιχειρηματία Λουΐ Ζανόν. Ήταν η εποχή που η Αργεντινή διοικούνταν από μία στυγνή στρατιωτική χούντα (1976-1983), που έδωσε γη και ύδωρ στους καπιταλιστές για να κάνουν «μεγάλα έργα». Ετσι, ο Zanón έχτισε το εργοστάσιό του σε δημόσια έκταση με γενναία κρατική επιχορήγηση που ποτέ δεν επέστρεψε. Μέσα στην επόμενη εικοσαετία, η Zanón έγινε ένα από τα πιο παραγωγικά εργοστάσια κεραμοποιίας στην Λατινική Αμερική, καλύπτοντας μια έκταση 80 στρεμμάτων και πουλώντας κεραμικά και πορσελάνες σε όλη την Αργεντινή και στο εξωτερικό. Οταν έπεσε η δικτατορία, η Zanón ήταν ήδη ένα μεγάλο εργοστάσιο. Δέκα χρόνια αργότερα (το 1994) η παραγωγή είχε φτάσει το 1 εκατομμύριο τετραγωνικά μέτρα πλακάκια το μήνα, αποφέροντας τεράστια κέρδη στον Zanón, που κατά ορισμένες εκτιμήσεις έφτασαν τα 77 εκατ. δολάρια το χρόνο^[1].

Ομως αυτή η «ένδοξη» πορεία του εργοστασίου δε μπορούσε παρά να χαραχτεί με ποτάμια ιδρώτα και αίματος των εργατών της, και καταλήστευση ταυτόχρονα των πρώτων υλών (πηλός) των εδαφών των αυτοχθόνων (Ματούτσε). Η «χρυσή εποχή» της κερδοφορίας συνοδεύοταν από σωρεία εργατικών «ατυχημάτων», τα οποία έφταναν τα 30 το μήνα, ενώ ένας εργάτης σκοτωνόταν κατά μέσο όρο κάθε χρόνο στο βωμό του ασύδοτου κέρδους^[2].

Προνομιούχοι... σκλάβοι

Παρολαςατά, οι εργάτες της Zanón ανήκαν στους πιο καλοπληρωμένους σε εθνική κλίμακα. Θεωρούσαν τους «μεσαία τάξη». Να πως περιγράφει το τρόπο σκέψης τους, η

υποταγμένη πλέιρια στο αφεντικό και οι εργάτες είχαν καταντήσει εξαρτήματα των μηχανών; Ορισμένοι μάλιστα το αποδέχονταν αυτό στο βωμό του «μπόνους παραγωγικότητας», όπως επισημαίνει ο Ραούλ Γκοντόι: «Στο εργοστάσιο οι συνάδελφοί σου σε πλέζαν να δουλεύεις περισσότερο επειδή ποθούσαν το μπόνους παραγωγικότητας. Οι πιο παλιοί συνάδελφοί σου σου ελέγαν: «η παραγωγή προχωρά αργά επειδή αυτός ο τύπος δεν δουλεύει καλά». Αυτή ήταν μια εξαιρετική πίεση^[3].

Αυτοί οι εξοντωτικοί ρυθμοί και οι καθημερινές ταπεινώσεις γεννούν αργά και σταδιακά ένα συνδικαλιστικό κίνημα έξω από τη μαφία του «επίσημου» συνδικάτου. Γ' αυτό χρειάστηκε «υπόγεια δουλειά» που κατά τον Ραούλ «ήταν το πιο επαναστατικό πράγμα που έχω κάνει ποτέ μου». Προκειμένου να βρεθούν οι εργάτες έξω από το εργοστάσιο, οι πιο πρωτοπόροι οργάνωσαν ποδοσφαιρικούς αγώνες της Κυριακές. Με αυτόν τον τρόπο δόθηκε η δυνατότητα να συναντιούνται οι εργάτες απ' όλα τα τμήματα του εργοστασίου και να συζητούν έξω από το εργοστάσιο. Αυτό κράτησε έναν ολόκληρο χρόνο. Εντωμεταξύ, οι αγώνες των δασκάλων και των ανέργων άρχισαν να επηρεάζουν τις συνειδήσεις των εργατών. Οι πιο πρωτοπόροι από αυτούς έκαναν μεγάλες προσπάθειες για να διεκδικήσουν έναν χώρο για την διεξαγωγή συνελεύσεων. «Ηταν δύσκολη δουλειά να το πετύχεις αυτό», λέει ο Ραούλ Γκοντόι. «Η διοίκηση μας απειλούσε, υπήρξαν νομικές διώξεις. Οι συνελεύσεις απαγορεύονταν, επιτρέπονταν μόνο στα γραφεία του σωματείου έξω από το εργοστάσιο και εκτός εργάσιμου χρόνου. Νομικά αυτό ήταν αμφισβήτησμο. Ο, τι πετύχαμε το πετύχαμε κυρίως επειδή σπάσαμε τους κανόνες. Ήταν ένας μεγάλος αγώνας να δυναμώσουμε τις συνελεύσεις. Πρώτα έκινήσαμε να χρησιμοποιούμε το μισάρω διάλειμμα για φοητό στην καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμα ταυτόχρονα, ενώ κάποιοι έτρωγαν, οι υπόλοιποι επέβλεπαν τις μηχανές. Οταν ήταν ανάγκη προσπάθησαν να συνελέψουμε την καντίνα για να μιλήσουμε στους εργάτες. Κάθε βάρδια είχε μισή ώρα και εμείς χρησιμοποιούσαμε αυτό το χρόνο. Ο κόδρος δεν είχε διάλειμμ

■ **Καμαρώστε τη <<μόνη δημοκρατία>> της Μέσης Ανατολής!**

13χρονος Παλαιοιστίνιος σε 5μηνο κατ' οίκον περιορισμό!

Στις 28 Σεπτεμβρίου, το στρατιωτικό δικαστήριο της φυλακής Οφέρ επέβαλε στον 13χρονο Παλαιοιστίνιο Καράμ Ντάσανα 5μηνο κατ' οίκον περιορισμό στο σπίτι του θείου του, αντί προφυλάκισης, και στην οικογένειά του πρόστιμο 2.000 σέκελ. Στο διάστημα αυτό δεν επιτρέπεται να πηγαίνει στο σχολείο του και να βγαίνει έξω από την περιμετρο του σπιτιού του θείου του, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για ένα 13χρονο παιδί. Και σαν να μην έφταναν αυτά, λίγες μέρες μετά τη σύλληψη του Καράμ, ο ισραηλινός στρατός ακύρωσε την άδεια εργασίας στο Ισραήλ που είχε ο πατέρας του Καράμ, καταδικάζοντάς τον στην ανεργία.

Οι ισραηλινοί έχουν εγκαταστήσει κάμερες που παρακολουθούν συνεχώς τις δραστηριότητες των Παλαιοιστίνων στην Παλιά Πόλη της Χεβρόν κι αν ο Καράμ συλληφθεί να παραβιάζει την ποινή του, θα επιβληθεί στην οικογένειά του πρόστιμο 20.000 σέκελ.

Η κατηγορία που αντιμετωπίζει είναι ότι πέταξε πέτρες σε έναν έποικο, η συνήθης δηλαδή κατηγορία με την οποία συλλαμβάνονται πολλά παιδιά. Η οργάνωση «The Defence for Children International» υπολογίζει ότι 700 περίπου παιδιά φυλακίζονται κάθε χρόνο, από τα οποία 300 παραπέμπονται και δικάζονται σε στρατιωτικά δικαστήρια. Οι ποινές που συνήθως επιβάλλονται γι' αυτή την κατηγορία είναι τρεις μήνες φυλάκιση, από τους οποίους ο ένας είναι προφυλάκιση. Η ποινή που επεβλήθηκε στον Καράμ Ντάσανα δεν συνηθίζεται και θεωρείται διαιτήρα σκληρή, γιατί του στέρει το δικαίωμα να συ-

νεχίσει το σχολείο, ενώ δεν έχει γίνει ακόμη η δίκη του και ο ίδιος επιμένει στην αθωότητά του.

Ο Καράμ ζει στην Παλιά Πόλη της Χεβρόν, 100 μέτρα από τον εποικισμό Κιριάτ Αρμπτα. Στις 22 Σεπτεμβρίου συνελήφθη όταν ένας έποικος τον κατηγόρησε ότι πέταξε πέτρες στο αυτοκίνητό του, με αποτέλεσμα να σχολείο του και να βγαίνει έξω από την περιμετρο του σπιτιού του θείου του, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για ένα 13χρονο παιδί. Και σαν να μην έφταναν αυτά, λίγες μέρες μετά τη σύλληψη του Καράμ, ο ισραηλινός στρατός ακύρωσε την άδεια εργασίας στο Ισραήλ που είχε ο πατέρας του Καράμ, καταδικάζοντάς τον στην ανεργία.

Οι ισραηλινοί εγκαταστήσει κάμερες που παρακολουθούν συνεχώς τις δραστηριότητες των Παλαιοιστίνων στην Παλιά Πόλη της Χεβρόν κι αν ο Καράμ συλληφθεί να παραβιάζει την ποινή του, θα επιβληθεί στην οικογένειά του πρόστιμο 20.000 σέκελ.

Παρόλα αυτά, την επόμενη μέρα, οι ισραηλινοί στρατώτες επέστρεψαν στο σπίτι του και τον συνέλαβαν την ώρα που γινόταν το γαμήλιο γλέντι της αδελφής του. Με δεμένα τα χέρια, τα πόδια και τα μάτια, τον ανέκριναν προσπαθώντας να του αποσπάσουν πληροφορίες για άλλα παιδιά. Τα ξημερώματα τον μετέφεραν στη φυλακή Οφέρ, όπου έμεινε μια βδομάδα. Η συνέχεια είναι γνωστή.

Είναι γνωστό ότι οι Παλαιοιστίνοι στην Παλιά Πόλη της Χεβρόν ζουν σε συνθήκες βίας και τρομοκρατίας από τους εποίκους, με την υποστήριξη του ισραηλινού στρατού. Κινδυνεύουν ακόμη και να κυκλοφορούν στους δρόμους, σε πολλούς από τους οποίους επιτρέπεται μόνο η κυκλοφορία αυτοκινήτων που ανήκουν σε έποικους. Με τις συλλήψεις και τις διώξεις ενα-

ντίον παιδιών επιδιώκουν να σπείρουν το φόβο και την ηττοπάθεια στις νέες γενιές, να κλειστούν στα σπίτια τους, να μη βγαίνουν στους δρόμους, για να αναγκάσουν τους Παλαιοιστίνους να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες.

100 συλλήψεις παιδιών στη Silwan τον Οκτώβριο

Στο μεταξύ, όπως καταγγέλλουν εκπρόσωποι των Παλαιοιστίνων της συνοικίας Silwan της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, η ισραηλινή αυτονομία έχει αναλάβει επιχείρηση καταστολής εναντίον παιδιών και εφήβων, καθώς οι αντιθέσεις ανάμεσα στους Παλαιοιστίνους από τη μια και τις ισραηλινές αρχές και τους εποίκους από την άλλη οξύνονται συνεχώς, είτε γιατί οι τελευταίοι επιχειρούν να διώξουν παλαιοιστινικές οικογένειες από τα σπίτια τους, είτε γιατί εκδιδούνται αποφάσεις κατεδάφισης εκανοντάδων παλαιοιστινικών σπιτιών, με πρόσχημα τη δημιουργία αρχαιολογικού πάρκου.

Μόνο μέσα στον Οκτώβριο, έγιναν περισσότερες από 100 συλλήψεις παιδιών στη συγκεκριμένη συνοικία, τα περισσότερα από τα οποία ήταν κάτω των 13 χρόνων. Κάτοικοι και οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα καταγγέλλουν ότι πολλά παιδιά συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια μεταμεσούχτων επιδρομών στα σπίτια τους και τρομοκρατημένα μεταφέρθηκαν, χωρίς τη συνοδεία συγγενικών προσώπων, για ανάκριση με δεμένα πόδια και μάτια. Παρόλο που ο νόμος προβλέπει ότι παιδιά κάτω των 12 μπορούν να αντιμετωπίζονται από την αυτονομία ως μάρτυρες αλλά όχι ως ύποπτοι και

ότι αυτό πρέπει να γίνεται παρουσία των γονιών τους.

Εκπρόσωποι των Παλαιοιστίνων και κοινωνικοί λειτουργοί καταγγέλλουν ότι πολλά παιδιά που έχουν υποστεί τη διαδικασία της σύλληψης και της ανάκρισης από την ισραηλινή αστυνομία έχουν υποφέρει από εφιάλτες στον ύπνο τους, βρέχουν το κρεβάτι τους τη νύχτα ή φοβούνται να κυλοφορήσουν έξω. Και ακόμη ότι στόχος της καταστολής των παιδιών είναι να καλλιεργήσουν το φόβο στη νέα γενιά και να τρομοκρατήσουν τις οικογένειές τους για να τις αναγκάσουν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να περάσει η συνοικία υπό τον έλεγχο και την κατοχή των Ισραηλινών.

Με δηλώσεις του στο «Γαλλικό Πρακτορείο» (3/11/10), ο εκπρόσωπος της ισραηλινής αυτονομίας γνωστοποίησε ότι η αυτονομία θα θέσει υπό ελεγχό την κατάσταση που δημιουργούν τα παιδιά που πετρέψεις σε αυτονομικούς και αυτοκίνητα Εβραίων στην Ανατολική Ιερουσαλήμ με δικαστικά εντάλματα που θε επιβάλλουν αυστηρό κατ' οίκον περιορισμό σ' αυτά τα παιδιά και θα καθιστούν νομικά υπεύθυνους τους γονείς τους. Τα παιδιά θα πηγαίνουν και θα επιστρέψουν από το σχολείο με συνοδεία ειδικού φρουρού. Η αυτονομία θα κάνει συχνά έρευνα στο σπίτι τους και αν παρατηρηθεί παραβίαση της δικαστικής εντολής, θα παραπέμπονται σε δίκη οι γονείς στη θέση των παιδιών τους.

Με το φόβητρο δηλαδή μιας καταδικαστικής απόφασης, επιδιώκουν να μετατρέψουν τους γονείς σε δεσμοφύλακες των παιδιών τους!

Σε τίποτα δεν θύμιζαν οι ενδιάμεσες εκλογές της περασμένης Τρίτης για το Κογκρέσο τις προεδρικές εκλογές που εξελέξαν πανηγυρικά τον Ομπάμα πριν από δύο χρόνια. Το στραπάτσο ήταν ισχυρό και οι Δημοκρατικοί έχασαν τη Βουλή των Αντιπροσώπων (οι Ρεπουμπλικάνοι κέρδισαν τουλάχιστον 239 έδρες σε σύνολο 435), ενώ από τους 37 κυβερνήτες που ανανεώθηκαν σ' αυτές τις εκλογές (σε σύνολο 50) οι Ρεπουμπλικάνοι εξέλεξαν σχεδόν τρεις φορές περισσότερους από τους Δημοκρατικούς (21 έναντι 8). Μόνο η Γερουσία έμεινε οριακά στα χέρια των Δημοκρατικών. Γ' αυτό και -όπως αναφέρει η «Ουάσιγκτον Ποστ», που βρίσκεται ιστορικά στο πλευρό των Δημοκρατικών - ο πρόεδρος χρειάστηκε τουλάχιστον μια ώρα για να δικινήσει τη συνέντευξη Τύπου την Τετάρτη, περιγράφοντας τα αποτελέσματα σαν αποφασιστική ήττα και παραδεχόμενος ότι οι σχέσεις του με τον αμερικανικό λαό έχουν γίνει πιο σκληρές τα τελευταία δύο χρόνια.

Η «Ουάσιγκτον Ποστ» επισημαίνει, επίσης, ότι σύμφωνα με τα exit polls, οι νεαροί ψηφοφόροι (μεταξύ 18 και 29) μειώθηκαν δραματικά (στο 11% από 18% που ήταν το 2008), δηλαδή στο χειρότερο ποσοστό των δύο τελευταίων δεκαετιών. Κι αυτοί οι νέοι ψηφοφόροι που πήγαν να ψηφίσουν δεν στήριξαν τους Δημοκρατικούς. Αυτοί που το 2008 υποστήριξαν με 34 μονάδες τον Ομπάμα τώρα στήριξαν τους Δημοκρατικούς υποψηφίους μόλις με 16 μονάδες, επισημαίνει η εφημερίδα. Παρόμοια μείωση της συμμετοχής (αν και μικρότερη, από 13% σε 10%) σημειώθηκε και στους μισύρους ψηφοφόρους.

Μπορούσε να γίνει διαφορετικά; Οταν η «ανάκαμψη» βαδίζει με ρυθμό χελώνας (η Ομοσπονδιακή Τράπεζα σε μια ύστατη προσπάθεια να τη νεκραναστήσει αποφάσισε να τυπώσει χρήμα για να αγοράσει ομόλογα αξίας 600 δισ. δολαρίων), όταν η ανεργία έχει εκτιναχθεί και μένει σταθερά προσκολλημένη στο 9.6%, τι άλλο μπορούσε να περιμένει ο... φρέλπης πολιτικός; Εμείς από την αρχή κραυγάζαμε ότι ο Ομπάμα θα ξεφτίσει γρήγορα. Δεν είμαστε μέντιουμ, απλά αναλύαμε τα γεγονότα πέρα από τα επιφαινόμενα. Δεν αρκεί να είσαι μαύρος για να αλλάξεις το σύστημα... Ιδιαίτερα σε καιρούς παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης (της βαθύτερης μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο).

μήνες. Επαναλάβαμε τις ίδιες δράσεις όπως στην απεργία των 34 ημερών. Μαζεύοντας φαγητό, δημοσιοποιώντας τη σύγκρουση, ορισμένοι πήγαν και στο Μπουνένος Αιρες».

Πανηγύρι της εξουσίας

Τι γυρεύει ο αλεπού στο παζάρι; Τι γυρεύει ο εργαζόμενος, ο νέος, ο συνταξιούχος, ο φτωχός αγρότης, ο κατεστραμμένος επαγγελματίας στο αυριανό πανηγύρι της εξουσίας;

Μέχρι πότε ακόμη οι ψευδαισθήσεις θα μας κρατούν δέσμιους μιας πρακτικής, μέσω της οποίας επικυρώνουμε μόνοι μας αυτούς που πρόκειται να μας στραγγαλίσουν τα στοιχειωδέστερα ανθρώπινα δικαιώματα; Μέχρι πότε θα νομιμοποιούμε την αναπαραγωγή ενός πολιτικού συστήματος απολύτως εχθρικού στην ίδια την υπόστασή μας; Μέχρι πότε θα αναζητούμε άλλοθι σε διαφορετικές επιλογές, που φαντάζουν εναλλακτικές, στην πραγματικότητα όμως αποτελούν το άλλοθι της εξουσίας;

ΑΠΕΧΟΥΜΕ, γιατί δεν επιλέγουμε ούτε αυτούς που θα εφαρμόσουν το Μνημόνιο ούτε αυτούς που στα μπαλκόνια παριστάνουν τους αντιμνημονιακούς, ενώ κλείνουν το μάτι στους επικυρίαρχους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου («ό, τι έχει υπογραφεί, ό, τι εμείς χρωστάμε στους ξένους, αυτά ισχύουν 100%»).

ΑΠΕΧΟΥΜΕ, γιατί δεν δεχόμαστε να μας κοροϊδεύουν υποσχόμενοι διαφορετική πορεία, ενώ ξέρουν πολύ καλά ότι καμιά διαφορετική πορεία δεν μπορεί να προκύψει μέσα από τις κάλπες.

ΑΠΕΧΟΥΜΕ, γιατί κανένας διαφορετικός συσχετισμός δεν μπορεί να διαμορφωθεί μέσω της κάλπης, κανένα μήνυμα δεν μπορεί να σταλεί.

ΑΠΕΧΟΥΜΕ, γιατί δεν μπορούν να μας εκφράσουν εκείνοι που μετατρέπουν τους λαϊκούς αγώνες σε οχήματα ψυφοθηρίας, εκείνοι που επιλέγουν πάντοτε τη μικρότερη αντίσταση, εκείνοι που θεωρούν ιερή και απαραβίαστη την αστική νομιμότητα.

ΑΠΕΧΟΥΜΕ, γιατί ξέρουμε ότι η ψήφος μας δεν
έχει καυνά αξία.

ΑΠΕΙΧΟΥΜΕ, συμβολίζοντας και μ' αυτό τον τρόπο την απόφασιστικότητά μας να ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΥΜΕ σε άλλες διαδικασίες που μπορούν να εκφράσουν αυθεντικά τη θέλησή μας για απαλλαγή από την καπιταλιστική βαριάροτητα.

Μόνο μ' αυτή τη συμμετοχή αποκτά νόμα η αποχή. Άλλιώς, θα ισοδυναμεί με φυγομαχία και ιδιώτευση.

Ο άνθρωπος είναι πολιτικό ον. Και ο εργαζόμενος δυο φορές. Ας αναζητήσουμε, λοιπόν, μια άλλη πολιτική, γειωμένη στις ανάγκες μας, προσανατολισμένη στην αλλαγή της κοινωνίας, στηριγμένη στις αρχές της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης. Ας αρχίζουμε να οικοδομούμε την πολιτική οργάνωσης της εργατικής τάξης, βγαίνοντας από την παθητικότητα και την αγελαία κατάσταση. Στον οργανωμένο ταξικό αντίπαλο αις αντιπαρατάξουμε τη δική μας ταξική οργάνωση.

■ Πειθαρχημένος μαθητής

Είπε ο Παπανδρέου στις Βρυξέλλες, μετά τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ: «Δεν δα μπω στα δέματα των εκλογών, γιατί τα έχω πει εν εκτάσει προ ολίγων ημερών, αλλά βεβαίως είχα την ευκαιρία, με κάποιους από τους ομολόγους μου, να αναφερθώ στο δέμα αυτό και να τους εξηγήσω ακριβώς αυτό το οποίο έχω πει **και δημοσίως στην Ελλάδα**. Και αυτό, για να έχουν και εκείνοι την εικόνα, πρώτα απ' όλα, της βούλησής μας και των αποφάσεών μας. Και η βούληση αυτή, της συνεχούς προσπάθειας και συνέπειάς μας, όχι μόνο να σταθεροποιήσουμε την Ελλάδα, αλλά και να αλλάξουμε ριζικά πρακτικές και αντιλήψεις του παρελθόντος και δεσμούς που μας κρατάνε πίσω, πέρασε αυτό το μήνυμα, που πιστεύω ότι **ήταν ευπρόσδεκτο**.

Προφανώς τον ρώτησαν και προφανέστατα τους έδωσε εξηγήσεις. Αλλιώς δεν θα ήταν «ευπρόσδεκτο» το «μήνυμα». Και βέβαια, δεν τους είπε αυτά που λέει στον ελληνικό λαό. Δεν φανταζόμαστε, όμως, να τους είπε και ότι ετοιμάζεται να την κάνει, όπως ο Καραμανλής το 2009. Αν το κατάλαβαν από τα λεγόμενα του «πειθαρχημένου μαθητή» είναι άλλο δέμα.

■ Και διηγώντας τα να κλαις

Περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις. «Χαιρόμαστε που βλέπουμε ότι η Ελλάδα βγαίνει από την κρίση χρέους. Η χρηματοοικονομική αγορά έχει αρχίσει να σταδιεροποιείται, το δημοσιονομικό έλλειμμα μειώνεται, η εμπιστοσύνη των επενδυτών ενισχύεται και μια προοπτική ανάπτυξης φαίνεται στον ορίζοντα», δήλωνε στις αρχές Οκτώβρη ο κινέζος πρωθυπουργός, δίνοντας το έναυσμα για μια τεράστια προπαγανδιστική εκστρατεία της κυβέρνησης και των πρόδυμων ΜΜΕ. «Οι Κινέζοι δα μας σώσουν», ήταν το σύνδημα που αντηχούσε απ' άκρου σ' άκρο της χώρας.

Ποια είναι η κατάσταση ένα μήνα μετά; Τα spreads ξαναγύρισαν στα... αγαπημένα τους επίπεδα, τα επιτόκια των δεκαετών ομολόγων ξανασκαρφάλωσαν στο 10,5% και τα CDS για τα ελληνικά ομόλογα ξανασκαρφάλωσαν στις 800 μονάδες. Και οι Κινέζοι... άφαντοι από τη δευτερογενή αγορά. Εκεί που δα μπορούσαν με κάποιες παρεμβάσεις τους, να συγκρατήσουν τον τρελό χορό της κερδοσκοπίας με τα ελληνικά ουράλονα.

■ Mai Ιεράνια δημοικοσύνη

Η προεκλογική-προπαγανδιστική ειστρατεία των υποψηφίων του ΠΑΣΟΚ περιλαμβάνει και επισκέψεις στα υπουργεία που σχετίζονται με τις δραστηριότητες των Δήμων και των Περιφερειών. Ως πρώτο στην προπαγανδιστική τάξη υπουργείο επιλέχτηκε το Παιδείας (για ευνόητους λόγους) και η Διαμαντοπούλου έχει ήδη κερδίσει επάξια τον τίτλο της Μαυρογιαλουράννας, καθώς προσπαθεί να περάσει το μήνυμα «Ψηφίστε Πασόκους, για να χετε καλύτερη Παιδεία, λόγω καλύτερης συνεργασίας με το υπουργείο».

■ Autó cívaltoztatók

Στη σημέρινη του Γ. Αγγελόπουλου στα «Νέα» διαβάσαμε ένα υμολόγιο για κάποιον παπά, ονόματι Φρανσίσκο Φαν ντερ Χοφ, που γυρίζει τον κόσμο και παρουσιάζει το βιβλίο του «Μανιφέστο των φτωχών». Ο παπάς αυτός επινόησε το «δίκαιο εμπόριο» και ίδρυσε την εταιρία Max Havelaar. Ζει εδώ και 30 χρόνια με τους ιδαγενείς του Μεξικού στην περιοχή της Οαχάκα. Κατάφερε να δημιουργήσει συνεταιρισμούς που διεκδικούν καλύτερη τιμή στην πώληση του καφέ.

Ο παπάς μπορεί να είναι ειλικρινής στις ρεφορμιστικές του απόψεις, σύμφωνα με τις οποίες αρκεί ο συνεταιρισμός για να υπάρξει «δίκαιο εμπόριο» στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Τα πολιτικά εγχειρήματα, όμως, όταν στηρίζονται στην έννοια της αποτελεσματικότητας και της «άμεσης λύσης», κρίνονται εξ αυτών. Οπως λέει ο παπάς, με το συνεταιρισμό το καθημερινό εισόδημα των χωρικών έχει διπλασιαστεί. Από 1 ευρώ γίπτα 2 ευρώ!

Ο παπάς μπορεί να είναι ευχαριστημένος. Το ίδιο και οι χωρικοί. Αυτοί, όμως, που δηλώνουν εραστές της κοινωνικής δικαιούσης και δέλγονται από τέτοια ρεφορμιστικά εγχειρήματα, αυτό το πρόταγμα έχουν; Μεροκάμπτο 2 ευρώ για δουλειά από την ανατολή μέχρι τη δύση του ήλιου;

Ο καπιταλισμός δεν έχει κανένα πρόβλημα από τέτοια εγχειρήματα. Οι έξυπνοι αστοί, μάλιστα, τους δίνουν χώρο να υπάρξουν. Γιατί λειτουργούν ως φραγμός στην επαναστατική συνειδητοποίηση των εργατών και των φτωχών αγροτών. Είναι το άλλο πρόσωπο της δρησκείας. Μαζί με την εξ ύψους παρηγορία προσφέρουν και παρηγορία επί της γης.

KONTPA

πρώτο μισό της αβαντάριζε την προπαγάνδα των ημερών, αφού μιλούσε για «το πολιτικό σύστημα που για χρόνια χρησιμοποιούσε τις ΔΕΚΟ για πελατειακή εξυπηρέτηση» και κατηγορούσε «τις κυβερνήσεις και τις Διοικήσεις που διόριζαν». Το υπόλοιπο μισό, όμως, δε βόλευε, διότι μιλούσε για εργαζόμενους με 30 χρόνια προϋπηρεσία, σε βαριά βιομηχανία με μεγάλη επικινδυνότητα και δημιουργότητα, με μισθούς που δεν ζεπερνούν τα 1.500 ευρώ. Αυτό χαλούσε τη σούπα, γι' αυτό και η ανακοίνωση έφαγε δάψιμο.

■ Ποια <<ολοκλήρωση>>;

Εμείς δεν δυσμόμαστε μόνο τους πανηγυρισμούς του αστικού στρατόπεδου για τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δα εξελίσσοταν –δήμεν– σε μια μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια, ένα υπερκράτος, στο πλαίσιο του οποίου θα τρώγαμε όλοι με χρουσά κουτάλια. Θυμόμαστε και κάποιες αναλύσεις της συμφοράς, που εμφανίζονταν με φιλοδοξία σύγχρονης μαρξιστικής ανάλυσης.

Αναφέρομαστε στις αναλύσεις περί «ιμπεριαλιστικής ολοκλήρωσης» και δημιουργίας ενός υπεριμπεριαλιστικού υπερκράτους, το οποίο καθιστά ξεπερασμένη την ανάλυση του Λένιν για τον ιμπεριαλισμό. Οι δεωρίες αυτές διαφεύδονταν κάθε μέρα, τώρα όμως έχουν γίνει συντρίμμια. Τι να μας πουν άλλωστε οι διασώτες της δεωρίας της «ολοκλήρωσης» για τις τελευταίες εξελίξεις; Μέρκελ και Σαρκοζί συναντήθηκαν στο κοσμικό δέρετρο της Ντοβίλ, έκλεισαν τη συμφωνία για την οποία εδώ και καιρό εργάζονταν οι επιτελείς τους και τρεις μέρες μετά πήγαν στις Βρυξέλλες και τη σέρβιραν στους... ισότιμους εταίρους τους: αυτή είναι κι οποιανού του αρέσει. Τα ευρωπαϊκά όργανα χρησιμοποιήθηκαν απλά σαν ντεκόρ για να κάνουν τις ανακοινώσεις τους οι ηγέτες των δυο πιο ισχυρών ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ. Αποφάσεις που τις επεξεργάστηκαν έχω από τα ευρωπαϊκά όργανα, χωρίς καν να μπουν στον κόπο να ενημερώσουν τους υπόλοιπους, οι οποίοι μόνο διαμαρτύρονταν για... άκομψη συμπεριφορά. Διαμαρτύρονταν όχι δημόσια, αλλά με ψιθύρους στο παρασκήνιο. Μάλιστα, για να δείξουν πιο φανερά το ποιος κάνει κουμάντο, όσο βρίσκονταν στη Ντοβίλ, Μέρκελ και Σαρκοζί, είχαν καλέσει και τον Μεντβέντεφ, για να ρυθμίσουν εκεί, μακριά από τα ευρωπαϊκά όργανα, τις ρωσο-ευρωπαϊκές σχέσεις, σύμφωνα με όσα Γερμανία και Γαλλία είχαν συμφωνήσει.

■ Μπαλαντέρο Γιαννάκης

Στημένη του την είχαν οι Πασόκοι του Δημαρά και μια βδομάδα πριν τις εκλογές έβγαλαν στη φόρα τη συνάντησή του με τον Σαμαρά. Η αλήθεια είναι πως το «καλό παιδί» έπαθε κολούμπρα. Κι αντέδρασε σπασμωδικά, δηλώνοντας ότι δεν έκανε καμιά ιδιαίτερη συνάντηση με τον Σαμαρά, αλλά είχε συναντήσει όλους τους πολιτικούς αρχηγούς. Οταν ήρδαν οι διαφεύσεις, άρχισε να λέει κάτι γραπτό. Οτι μόνο την Παπαρήγα δεν είχε συναντήσει, αλλά είχε ενημερώσει τον Κουβέλη στη Βουλή και τον Καρατζαφέρη έξω από την είσοδο της Βουλής! Στο πόδι, δηλαδή.

Η αλήθεια είναι πως ο Γιανάκης δέλει να το παίξει μπολαντέρ μεταξύ ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Ο Σαμαράς, όμως, δεν του έκανε τη χάρη και του ζήτησε να τεδεί επικεφαλής του «αντιμνημονιακού» μετώπου, πράγμα που ο Δημαράς προφανώς δεν δέλει, γιατί δεν δέλει να κάψει τις γέφυρες με το ΠΑΣΟΚ. Κάτι ο Κικίλιας, όμως, που δεν τραβάει με τίποτα, κάτι ο Σγουρός, που δεν είναι το βαρύ πολιτικό όνομα, τον έκαναν αυτή τη στιγμή να μοιάζει με πρώτο φαβορί για τη μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας. Για να δουμε πόσο δα του κοστίσει η αποκάλυψη για τη μυστική συμφωνία με τον Σαμαρά

■ Ποιος ο καραυκίος;

Ποιος είναι ο καραγκιόζης; Ο μπάρμπας με τη χλαμύδα, τα σανδάλια και τον κότινο στο κεφάλι (άκρη αριστερά στη φωτογραφία) ή ο πρωθυπουργός Γιωργάκης που περιστοιχίζόμενος από ασφαλίτες με αδλητική περιβολή και ντυμένος σαν να αποτελεί ζωντανή διαφήμιση εταιρίας αδλητικών ειδών πήγε να τρέξει στο μαραθώνιο; (Μεγάλη πλάκα έχουν και οι ασφαλίτες μπράβοι που το παίζουν... αδλητές αδημονούντες για την εκκίνηση).

■ Από το Λουύλα στη Ντίλμα

Ο καπιταλισμός ζει και βασιλεύει!

Ηνίκη της πρώιμης αντάρτισης Ντίλμα Ρουσέφ στο δεύτερο γύρο των προεδρικών εκλογών της Βραζιλίας μοιάζει απίστευτη. Πώς μπορεί μια γυναικά πρόεδρος -η πρώτη στην ιστορία της χώρας- και μάλιστα πρώην αντάρτισσα μαρξιστικών αναφορών, με φυλακές και βασανιστήρια στις πλάτες της, να συμβιβάζεται με μία χώρα όπου αλωνίζουν οι ποιλυεθνικές; Κι όμως, η αιστική δημοκρατία «όλα τα αλέθει», αναδεικνύοντας ακόμα και τους «εχθρούς» της στα γηγετικά κλιμάκια της εξουσίας της. Από τον μαύρο πρόεδρο που στρογγυλοκάθησε στην καρέκλα του οβόλ γραφείου μέχρι την αντάρτισσα Ρουσέφ, η οποία ίδια όμως δεν είναι η αντάρτισσα που ήταν κάποτε.

Από μαρξιστρια έχει γίνει προγματίστρια του καπιταλισμού, σχολιάζει το Associated Press (2/11), και κανές δε μπορεί να το αμφισβητήσει, αφού η ίδια το μόνο που υπόσχεται είναι η μείωση της φτώχειας και όχι η ανατροπή της καθεστηκυίας τάξης. Η Ρουσέφ εμφανίζεται ως συνεχίστρια του έργου του Λούλα Ντα Σίλβα, που διοικεί τη χώρα επί δύο συνεχείς θητείες, από το Γενάρη του 2003 μέχρι το τέλος αυτού του χρόνου. Ποιος όμως μπορεί να ισχυριστεί ότι η θητεία του Λούλας απέτελεσε «επανάσταση» ή «σοσιαλισμό», όταν στη χώρα εξακολουθούν να αλωνίζουν οι πολυεθνικές και να βγάζουν αφθονο χρήμα;

Αυτό που έκανε ο Λούλα δεν
μοιάζει καν με προώθηση κά-
ποιας κοινωνικής δικαιοσύνης,
παρά με ελεγμοσύνη στους
εντελώς εξαθλιωμένους. Και
υπάρχουν πολλοί εξαθλιωμένοι
στη Βραζιλία, παρά το γεγονός
ότι κατατάσσεται εδώ και πολ-
λά χρόνια στην δύση θέση των
πλουσιότερων οικονομικά χω-
ρών. Σύμφωνα με έκθεση που
δημοσιεύτηκε στις 22 Ιουλίου
2010 από το Ινστιτούτο Εφαρ-
μοσμένης Οικονομικής Έρευνας
(IPEA), το οποίο είναι ομοσπον-
διακό δημόσιο ίδρυμα που σχε-
τίζεται με το Γραφείο Στρατη-
γικών Υποθέσεων της προεδρί-
ας (όπως αναφέρει στην ιστο-
σελίδα του

οελιού 100,
http://www.ipea.gov.br/portal/index.php?option=com_content&view=frontpage&Itemid=61, το ποσοστό της φτώχειας (κάτω από 140 δολάρια το μήνα) μειώθηκε από 43.5% σε 28.8% και της έσχατης φτώχειας (κάτω από 70 δολάρια το μήνα) μειώθηκε από 20.9% σε 10.5%. Ασχετα όμως από τις κυβερνητικές μετρήσεις, και μόνο το γεγονός ότι ο ένας στους δέκα Βραζιλιάνους ζει με λιγότερο από 70 δολάρια το μήνα στην όγδοη πλουσιότερη χώρα του κόσμου αποτελεί πρόκλη-

Ουα καρδιά από την πρώτη ση. Και είναι ακόμα περισσότερο πρόκληση, αν συνδιαστεί με την οικονομική ανισότητα που

εξακολουθεί να μαστίζει τη χώρα, όπως δείχνει και ο δείκτης Gini (που όταν είναι 1 σημαίνει απόλυτη εισοδηματική ανισότητα), ο οποίος εξακολουθεί να είναι από τους χειρότερους στον κόσμο.

Πέρα όμως από τους δείκτες, που τις περισσότερες φορές φτιάχνονται για να συσκοτίζουν παρά να αποκαλύψουν όλη την αλήθεια, υπάρχουν τα γεγονότα. Δεν είναι δυνατόν σε ένα άρθρο να αναλύσουμε όλα τα μέτρα της θητείας του Λουλα. Θα επισημάνουμε όμως ορισμένα που δεν κολλάνε με «σοσιαλισμό», όση καλή πρόθεση κι αν παρκήσ» (στο ίδιο). Επομένως όσοι παίρνουν τον κατώτατο μισθό θεωρούνται «πλούσιοι» και δεν χρειάζονται παραπέρα στήριξη. Οπως επισημαίνει το περιοδικό, ο κατώτατος μισθός εξακολουθεί να παραμένει παλύ κάτω από το επίπεδο διαβίωσης μιας τετραμελούς οικογένειας, όπως ορίζεται από το νόμο.

έχει κανείς. Ενα από τα πρώτα μέτρα που πήρε η κυβέρνηση Λούλα ήταν η αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση. Να πως την περιγράφει ένα όρθρο στο αμερικανικό αντικαπιταλιστικό περιοδικό Monthly Review (Φλεβάρης 2007), με τίτλο «Λούλα και κοινωνική πολιτική: Στην υπηρεσία του χρηματιστικού κεφαλαίου»:

«Η μεταρρύθμιση στην κοινωνική ασφάλιση, που έγινε το Δεκέμβρη του 2003, συνέχισε αυτό που είχε απομείνει από τη διακυβέρνηση του Φερνάνδο Ευρίκε Καρδόσο (σ.ο. ο νεοφιλελεύθερος προκάτοχος του Λούλα). Η ηλικία ήταν το μόνο κριτήριο συνταξιοδότησης των δημόσιων υπαλλήλων. Το ύψος

των συντάξεων δεν καθορίζεται πλέον βάσει του μέσου εν ενεργεία εισοδήματος. Φόροι και ασφαλιστικές εισφορές συλλέγονται από τους συνταξιούχους, παρά το ότι αυτή η αντίληψη είναι ενάντια στις αρχές της ασφάλισης, αφού δεν γεννάει μελλοντικά επιδόματα (σ.ο. οι συνταξιούχοι δεν πρόκειται να πάρουν στο μέλλον συντάξεις, γιατί λοιπόν να πληρώνουν ασφαλιστικές εισφορές;). Τίθενται προϋποθέσεις για μελλοντική ιδιωτικοποίηση του συστήματος για να επωφεληθούν ασφαλιστικά ιδρύματα που διοικούνται από σωματεία και ιδιωτικά συμφέροντα. Για να προωθήσει αυτές τις προτάσεις του, ο Λούλα χρησιμοποίησε όλα τα μέσα, από μισές αλίθειες μέχρι προκαταλήψεις και παραπληροφόρηση»
(<http://www.monthlyreview.org/0207marques2.htm>).

700 δολάρια τον τόνο! Η εντατικοποίηση της εργασίας έχει φτάσει σε επίπεδα ρεκόρ. Αρκεί να αναφέρουμε ότι στη δεκαετία του '80 ο μέσος όρος της ποσότητας των ζαχαροκάλαμων που απαιτούνταν να κόβουν καθημερινά οι αγροτοεργάτες ήταν 5 με 8 τόνους. Σήμερα η ποσότητα που απαιτείται είναι 12 με 15 τόνους, δηλαδή 2 με 3 φορές μεγαλύτερη. Η ανάπτυξη της παραγωγής συνοδεύτηκε από συγκεντροποίηση του κεφαλαίου σε λιγότερα χέρια με συνέπεια εκαποντάδες χιλιάδες απολύσεις. Ενώ πριν από 15 χρόνια υπήρχαν 43 εργοστάσια αλεσης ζαχαροκάλαμων και διώλισης αιθανόλης στο Περναμπούκο (την περιφέρεια της Ανατολικής Βραζιλίας, όπου καλλιεργείται το ζαχαροκάλαμο) σήμερα έμειναν μόλις 25 με αποτέλεσμα να χαθούν 150.000 θέσεις εργασίας. Αν σ' αυτό προστεθεί η τεράστια οικολογική καταστροφή που καταγγέλλουν περιβαλλοντικές οργανώσεις από τη μονοκαλλιέργεια ζαχαροκάλαμου (με την καταστροφή χιλιάδων στρεμμάτων δασών) και τη μεγάλη κατανάλωση νερού για τη διύλιση της αιθανόλης (πάνω από 4 λίτρα νερού για την παραγωγή 1 λίτρου αιθανόλης), τότε η εικόνα αυτής της "ανάπτυξης" ολοκληρώνεται. Κι όλα αυτά στο βωμό της μεγάλης μπίζνας που ξεκίνησε από τη δεκαετία του '70 (την περίοδο της βραζιλιανικής χούντας) και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, έχοντας μετατρέψει τη Βραζιλία στον κύριο προμηθευτή αιθανόλης στον κόσμο, με το 70% των παγκόσμιων εξαγωγών, με πάνω από τις μισές εξαγωγές (58%) να προορίζονται για τις ΗΠΑ! (Κόντρα, αρ. φύλλου 459, 17/3/2007).

Τελειώνοντας, υπενθυμίζουμε ότι στον τομέα της καταστολής η κυβέρνηση Λούδα δεν πήγε πίσω. «Η αστυνομία στις πολιτείες του Ρίο Ντε Τζανέιρο και του Σάο Πάολο έχει σκοτώσει συνολικά πάνω από 11.000 ανθρώπους από το 2003, σύμφωνα με τις επίσημες στατιστικές. Σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις, η αστυνομία χαρακτήρισε νομίμες τις δολοφονίες, λόγω αυτοάμυνας σε απάντηση πυρών από ύποπτους εγκληματίες, αυτό που η αστυνομία αποκαλεί δολοφονίες "άμυνας". Ωστόσο, ανάλυση των αρχείων, των δηλώσεων των αξιωματούχων και των στατιστικών δεδομένων από πιο κοντά δείχνει ότι ένα σημαντικό ποσοστό αυτών των περιπτώσεων είναι στην προγματικότητα εξαδικαστικές εκτελέσεις». Αυτά ανέφερε το Human Rights Watch σε έκθεσή του που δημοσιεύτηκε το 2009. Θα τα αλλάξει όλι αυτά η «πραγματιστρια» Ρουσέφ; Μην τρέψετε αυτοπάτες...

Την Τρίτη 2 Νοέμβρη, ολοκληρώθηκε η συζήτηση του περιβόρου νομοσχέδιου για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση των φαρμάκων, με την ψήφιση και κοτ' άρθρο. Σε λίγες μέρες θα ψηφιστεί και στο σύνολο του και θα γίνει νόμος του κράτους. Από τις αρχές του χρόνου, το νομοσχέδιο αυτό είχε διαφριμιστεί πάρα πολύ από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας, σαν το μαγικό ραβδί με το οποίο θα μειωθούν δήθεν κατά 1 δισ. ευρώ οι δαπάνες για τα φάρμακα, χωρίς να γίνουν περικοπές στη φαρμακευτική περιθαλψή των εργαζόμενων και χωρίς να υποχρεωθούν οι εργαζόμενοι να βάλουν το χέρι στην τοέπη προκειμένου να έχουν πλήρη φαρμακευτική περιθαλψή, σύμφωνα με την ιατρική επιστήμη.

Οπως είναι γνωστό, τα νομοσχέδια που κατατίθενται στη Βουλή για ψήφιση συνοδεύονται από εκθέσεις του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (ΓΛΚ), στις οποίες, εκτός των άλλων, καταγράφονται και οι οικονομικές επιπτώσεις στον κρατικό προϋπολογισμό και στους προϋπολογισμούς των φορέων, στους οποίους αναφέρονται οι διατάξεις του νομοσχέδιου. Στην προκειμένη περίπτωση, το ΓΛΚ δεν ρισκάρει να χρεωθεί την κυβερνητική εκτίμηση, ότι δηλαδή ο φαρμακευτικές δαπάνες θα μειωθούν κατά 1 δισ. ευρώ το χρόνο. Εποικοδομητικό είναι το γεγονός ότι η επιστήμη της ιατρικής επιστήμης στην προκειμένη περίπτωση, στην τοέπη προκειμένου να προσδιοριστεί επιαριθμός.

«Β. Επί των προϋπολογισμών των Φορέων και Κλάδων Κοινωνικής Ασφαλιστικής... 2. Επήσια εξοικονόμηση δαπάνης από την συστηματικότερη παρακολούθηση και διασταύρωση των στοιχείων που αφορούν στην φαρμακευτική συνταγογράφηση και στα παραπεμπτικά των ιατρικών πράξεων. Το ύψος της εξοικονόμησης δεν μπορεί να προσδιοριστεί επιαριθμός» (η επισήμανση δική μας).

Οι υπηρεσιακοί παράγοντες του ΓΛΚ κρατούν επιφυλάξεις και αρνούνται να μετατραπούν σε κυβερνητικά παπαγαλάκια γιατί γνωρίζουν: Πρώτον, την πρακτική των «φαρμακοτρίφτηδων» να υποκαθιστούν φτηνά με ακριβά φάρμακα και την κυβερνητική τακτική να νομιμοποιεί αυτή την πρακτική. Πρακτική που είναι γνωστή και στους κυβερνητικούς βουλευτές και που δεν την ακουμπάει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μολονότι προκλήθηκε το προηγούμενο διάστημα και από κυβερνητικούς βουλευτές να πάρει μέτρα εναντίον της. Δεύτερον, ότι θα γίνουν περικοπές στη φαρμακευτική αγωγή των ασφαλισμένων, οι οποίοι θ' αναγκαστούν να βάλουν βαθιά το χέρι στην τοέπη (όχι μόνο για τα φάρμακα), παρά τις αντίθετες κυβερνητικές διαβεβαιώσεις. Αυτή η ιστορία έχει ήδη αρχίσει εδώ και καιρό με την εξαίρεση σημαντικών φαρμάκων (αναλγητικά, ασπιρίνες, κ.ά.) από τη συνταγογράφηση, που τα έχει ανάγκη η εργαζόμενη κοινωνία και αναγκάζεται να τα πληρώσει από την τοέπη της.

Η άρνηση αυτή του ΓΛΚ προκάλεσε την οργή του κυβερνητικού βουλευτή Επικρατείας Η. Μόσιαλου, που έχει μετατραπεί σε γενίσαρο, μιας και εξασφάλισε σημαντικές θέσεις, όπως αυτή του προέδρου του ΙΣΤΑΜΕ-Ανδρέας Παπανδρέου, τον Απρίλη του 2010. Στη σελίδα 16 αναφερόμαστε στην πρωτοβουλία του, ως προέδρου του ΙΣΤΑΜΕ, να δοθούν οι προμήθειες των νοσοκομείων σε ιδιωτική εταιρία, γιατί αυτό αποφέρει η οικογένεια Παπανδρέου. Στην τέταρτη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, που συ-

■ Ηλεκτρονική συνταγογράφηση

Μαχαίρι στους ασφαλισμένους, άθικτα τα κέρδη των εταιριών

Υποκατάσταση στη συνταγογράφηση παλαιών, ασφαλών, αποτελεσματικών και φτηνών φαρμάκων με άλλα παρόμοια αλλά κατά πολύ ακριβότερα.

Για παράδειγμα:

Φάρμακο	Παλαιά	ΝΕΑ
Σακχαρώδη διαβήτη	(2,41 €) (2,47 €)	(130,26 €) (60,82 €)
Αντιυπερτασικά	(2,25 €) (2,47 €) (3,05 €)	(72,32 €) (45,12 €)
Πνευμονοπάθειες	(8,98 €) (3,33 €)	(56,15 €) (58,45 €)
Αντιφυχωσικά	(2,53 €) (3,47 €) (1,34 €)	(144,37 €) (144,96 €)

Άλλον στη συσκευασία των φαρμάκων με αντικατάσταση πικρότερων συσκευευσών από μεγάλυτερες με αποτέλεσμα να μένει αχρησιμοποίησης μεγάλως αριθμός χαπιών.

Για παράδειγμα:

Φάρμακο	ΠΡΙΝ	ΤΩΡΑ
A	18 ταμπλέτες στο κουτί: 3,03 €	42 ταμπλέτες στο κουτί: 6,22 €
B	20 ταμπλέτες στο κουτί: 3,18 €	40 ταμπλέτες στο κουτί: 7,56 €
C	20 ταμπλέτες στο κουτί: 5,47 €	40 ταμπλέτες στο κουτί: 9,77 €

Ζητιόταν το νομοσχέδιο για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, ο Η. Μόσιαλος πήρε το λόγο και στο κλείσιμο της ομιλίας του δήλωσε με οργή: «Κλείνω, λέγοντας ότι για μια ακόμη φορά κάνω μια παραπήρηση για την απογοητευτική έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Αυτή η έκθεση είναι "για τα γελιά". Απλώς, επαναλαμβάνει τις εκτιμήσεις του υπουργείου ότι θα μειωθεί η δαπάνη κατά 1 δισ. ευρώ... Περιμέναμε κάπι καλύτερο από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους... Εάν αυτή η υπηρεσία δεν μπορεί να κάνει σωστά τη δουλειά της, θα πρέπει να κλείσει και να αναδιαρθρωθεί» (επισήμανση δική μας).

Μερικές αναγκαίες παραπήρησες. Καταρχάς, ο λόγος αυτός βγάζει οργή ενώ ταυτόχρονα είναι παραληρηματικός. Δεύτερον, εάν η τοποθέτηση αυτή του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους είναι απογοητευτική κατά τον Η. Μόσιαλο, «γιατί επαναλαμβάνει τις εκτιμήσεις του υπουργείου», τότε θα πρέπει εξίσου απογοητευτική να είναι και η εκτίμηση του υπουργείου. Αυτό λέει η κοινή λογική. Είναι απογοητευτική –κατά Η. Μόσιαλο– γιατί δεν είναι αβανταδόρικη για την κυβερνητική άποψη, σε μια χρονική στηγμή μάλιστα που η κυβέρνηση είναι στριμωγμένη στη γωνία και έχει ανάγκη βοήθειας προκειμένου να εξαπατήσει τους εργαζόμενους, ότι δεν θα

κάνει περικοπές στα φάρμακα και δεν θα πρέπει να κλείσει και να αναδιαρθρωθεί» (επισήμανση δική μας).

«ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Η μείωση της τιμής των φαρμάκων, των κλασικών πολιών φτηνών φαρμάκων, των πέντε και έξι ευρώ που θα μειωθεί και αυτό κατά 20%, θα οδηγήσει σε μεγάλη αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης, διότι αυτά τα φάρμακα θα αποσυρθούν και θα υπάρχει εσωτερική κατεύθυνση να αντικατασταθούν από πολύ ακριβότερα φάρμακα» (στην ίδια συνεδρίαση).

Επίσης καθαρή τοποθέτηση που και αυτή αποσιωπήθηκε τότε από τα ΜΜΠ. Τώρα ξέχαστηκε και από τον ίδιο, για λόγους ενίσχυσης της κυβερνητικής προπαγάνδας, ότι δήθεν θα γίνει μείωση της δαπάνης χωρίς να πειραχθούν τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Στις αρχές του χρόνου, όμως, άλλα ελέγοντας ο Η. Μόσιαλος και ο επίσης κυβερνητικός βουλευτής Ε. Νασιώκας, που χρημάτισε μάλιστα και υφυπουργός Υγείας στην κυβέρνηση Σημίτη. Ας θυμηθούμε τις δηλώσεις τους για τη μείωση των τιμών των φαρμάκων, που και οι δύο τις ξέχασαν στις παρεμβάσεις τους κατά τη διάρκεια της συζήτησης στη Βουλή του νομοσχέδιου (για την ηλεκτρονική συνταγογράφηση).

για την αντιασφολιστική επίθεση που ολοκληρώθηκε με τους νόμους 3863 και 3865 του 2010. Ο Αθ. Λοπατατζίδης, κατά τη διάρκεια των εργασιών της επιτροπής, παρουσίασε αποκαλυπτικά στοιχεία για την τοκτική των «φαρμακοτρίφτηδων» να υποκαθιστούν παλαιά, ασφαλή, αποτελεσματικά και φτηνά φάρμακα με άλλα ακριβότερα. Παραθέτουμε αυτούσιους τους δύο πίνακες του Αθ. Λοπατατζίδη. Κατά την ημέρα της παρουσίασης των στοιχείων αυτών, ο Α. Λοβέρδος είχε πάθει μεγάλη πλάκα και δεν είπε το παραμικρό για να αντικρούσει τον Λοπατατζίδη.

Είναι ακόμη ο πρόδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας (ΣΦΕΕ) Δ. Φιλιώτης, που το

Σεπτέμβριο του 2010, μιλώντας στην εφημερίδα «Ναυτεμπορική», πέταξε ως απειλή την υποκατάσταση των φτηνών με ακριβά φάρμακα. Παραθέτουμε το σχετικό απόστασμα: «Πρόσθεσε μάλιστα, πως οι τελευταίες ρυθμίσεις για τις τιμές... μπορεύνατο αποδειχθεί ότι υπονομεύουν την ομαλή λειτουργία της φαρμακευτικής αγοράς, οδηγώντας στην αντικατάσταση παλαιών και καταξιωμένων φαρμάκων από νεότερα και ακριβότερα» (η επισήμανση δική μας). Τότε δεν υπήρξε καμία κυβερνητική αντίδραση γι' αυτές τις απροκάλυπτες δηλώσεις του Δ. Φιλιώτη, γιατί ως τώρα καμία από τις κυβερνήσεις, μπήκε και πράσινες, δεν τόλμ

Όταν πλακώνονται οι ιμπεριαλιστές, την πληρώνουν οι εργαζόμενοι

2 8 Οκτώβρη του 2010, είχε κι ο Γιωργάκης Παπανδρέου την ανάγκη να πει το δικό του «όχι». Εμφανίστηκε, λοιπόν, στη δημοσιογραφική κουστοδία που τον ακολούθουσε στις Βρυξέλλες και δήλωσε ότι ήταν αυτός που δεν δέχτηκε ούτε καν να συζητήθει η γερμανική πρόταση για τροποποίηση της συνθήκης έτσι που να προβλέπεται και στέρηση ψήφου από τα κράτη-μέλη. Κανές από την κουστοδία δεν μπήκε στον κόπο να του θυμίσει, ότι μπαίνοντας στο χώρο της συνόδου και απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο πρόεδρος του Eurogroup Ζαν-Κλοντ Γιούνκερ είχε δηλώσει πως τέτοιο θέμα δεν υπάρχει στην απένταση. Πέραν της δηλωσης Γιούνκερ, ήταν ήδη γνωστό πως η Μέρκελ είχε αποσύρει αυτή την πρόταση από τη μέρα που συνήψε με τον Σαρκοζί τη συμφωνία της Ντοβίλ. Επίταμε, όμως, ο Γιωργάκης είχε ανάγκη από ένα «όχι» σ' ένα φανταστικό εχθρό και η δημοσιογραφική κουστοδία του επέτρεψε να παίξει το σύνολο του. Αντίθετα, σύμπας ο ευρωπαϊκός Τύπος δεν αξιώθηκε σ' αφιερώσει ούτε μια γραμμή στο γενναίο «όχι» του Ελληνα πρωθυπουργού.

Αργόντας το φτηνιάρικο σύνολο του Παπανδρέου, οις επικεντρωθούμε στην ουσία. Λίγες μέρες πριν τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, ο γερμανογαλλικός άξονας επανέκαμψε στα ευρωπαϊκά πρόγματα. Μέρκελ και Σαρκοζί συναντήθηκαν στη Ντοβίλ, έκλεισαν τη συμφωνία και μετά πήγαν στη σύνοδο κορυφής και την παρουσίασαν στους υπόλοιπους. Εν ψυχρά και χωρίς να σηκώνουν κουβέντα. Με τον ίδιο τρόπο, όλωστε, είχαν αποφασίσει και τη δημιουργία του μηχανισμού «στήριξης» για την Ελλάδα. Μέρκελ και Σαρκοζί το συζήτησαν σ' ένα γραφείο, μακριά από το χώρο της συνόδου. Μετά, έστειλαν τον Ρομπάι να φωνάξει τον Παπανδρέου που περίμενε στον προθάλαμο, του ανακοίνωσαν τη συμφωνία τους κι ύστερα είπαν στον Ρομπάι να πάρει να ενημερώσει και τους υπόλοιπους, οι οποίοι περίμεναν υπομονετικά να τελειώσει πρώτα το γερμανο-γαλλικό παζάρι για ν' αρχίσει η σύνοδος κορυφής.

Τα αγκάθια, βέβαια, δεν έχουν αφαιρεθεί όλα και δεν αποκλείεται μέχρι το Μάρτη να υπάρξουν και άλλες εμπλοκές, αρχής γενομένης από τη σύνοδο κορυφής του Δεκέμβρη, στην οποία αναμένεται να συζητηθούν οι λεπτομέρειες που θα επεξεργαστεί η task force του Ρομπάι. Ομως, η Γερμανία έκανε το πρώτο βήμα, έχοντας στο πλευρό της τη Γαλλία και αυτό είναι σημαντικό για την κυβέρνηση Μέρκελ.

Τι θα προβλέπει η αναθεωρημένη συνθήκη; Οτι μετά το 2013, που λήγει η ισχύς του σημερινού μηχανισμού «στήριξης», δύσες χώρες έχουν υπερβολικά ελλείμματα και αδυνατούν να τα χρηματοδοτήσουν με δανεισμό από τις «αγορές», θα μπορούν να υπολογίζουν στη στήριξη της ΕΕ, μόνο αφού υποστούν τη διαδικασία μιας ελεγχόμενης αναδιάρθρωσης του χρέους, που θα περιλαμβάνει και «κούρεμα» των απαιτήσεων των πιστωτών, και αφού, βέβαιως, δεχτούν να εκχωρήσουν την οικονομική τους πολιτική στις Βρυξέλλες, δηλαδή στο Βερολίνο. Μετά απ' αυτόν το όρο, δεν θα είχε πραγματικά καμιά σημασία να επιδιώξει η Γερμα-

νία και την αφαίρεση της ψήφου, η οποία θα λειτουργούσε περισσότερο στο συμβολικό επίπεδο (κράτος περιορισμένης κυριαρχίας), παρά στο ουσιαστικό. Το ουσιαστικό εξυπηρετείται ήδη και με τη συγκεκριμένη αναθέρηση της Συνθήκης, στην οποία συμφώνησαν Μέρκελ και Σαρκοζί. Οι Γερμανοί απαιτήσαν όλα τα παραπάνω να υλοποιηθούν με αναθεώρηση της Συνθήκης, για να μην υπάρχει διμοκρατικό-κοινοτικό πνεύμα. Για να υιοθετηθεί αυτή η πρόταση θα απαιτούνταν μια ριζική αναθέρηση της Συνθήκης της Λισαβόνας, για την οποία θα απαιτούνταν αρκετά χρόνια, καθώς θα έπρεπε να περάσει σε άλλες χώρες από τα κοινοβούλια και σε άλλες από δημοψηφίσματα. Ενώ τώρα συμφωνήθηκε μια σχετικά περιορισμένη τροποποίηση, η οποία θα περάσει με διαδικασίες εξπρές μόνο από τα κοινοβούλια, χωρίς τη διαδικασία της Διακυβερνητικής Διάσκεψης.

Τα αγκάθια, βέβαια, δεν έχουν αφαιρεθεί όλα και δεν αποκλείεται μέχρι το Μάρτη να υπάρξουν και άλλες εμπλοκές, αρχής γενομένης από τη σύνοδο κορυφής του Δεκέμβρη, στην οποία αναμένεται να συζητηθούν οι λεπτομέρειες που θα επεξεργαστεί η task force του Ρομπάι. Ομως, η Γερμανία έκανε το πρώτο βήμα, επανήλθε μετά από μερικές μέρες ο υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας B. Σόιμπλε. Δυο συντηρητικοί ήγειτες εμφανίζονται σαν πολέμιοι των κερδοσκόπων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου!

Δεν είδαμε, όμως, τους κερδοσκόπους να αποθαρρύνονται. Αντίθετα, επετέθηκαν με ακόμη μεγαλύτερο κέφι στα ομόλογα των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας (Ελλάδα, Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία), ξεκινώντας ένα νέο ράλι. Κάτι για το οποίο είχε προειδοποίησε ο πρόεδρος της EKT Τρισέ, ο οποίος εμφανίστηκε αντίθετος στη γερμανο-γαλλική συμφωνία.

Πριν δούμε την ουσία της αναθεωρημένης συνθήκης, μετά το 2013, που λήγει η ισχύς του σημερινού μηχανισμού «στήριξης», δύσες χώρες έχουν υπερβολικά ελλείμματα και αδυνατούν να τα χρηματοδοτήσουν με δανεισμό από τις «αγορές», θα μπορούν να υπολογίζουν στη στήριξη της ΕΕ, μόνο αφού υποστούν τη διαδικασία μιας ελεγχόμενης αναδιάρθρωσης του χρέους, που θα περιλαμβάνει και «κούρεμα» των απαιτήσεων των πιστωτών, και αφού, βέβαιως, δεχτούν να εκχωρήσουν την οικονομική τους πολιτική στις Βρυξέλλες, δηλαδή στο Βερολίνο. Μετά απ' αυτόν το όρο, δεν θα είχε πραγματικά καμιά σημασία να επιδιώξει η Γερμα-

νία και την αφαίρεση της ψήφου, η οποία θα λειτουργούσε περισσότερο στο συμβολικό επίπεδο (κράτος περιορισμένης κυριαρχίας), παρά στο ουσιαστικό. Το ουσιαστικό εξυπηρετείται ήδη και με τη συγκεκριμένη αναθέρηση της Συνθήκης, στην οποία συμφώνησαν Μέρκελ και Σαρκοζί. Οι Γερμανοί απαιτήσαν όλα τα παραπάνω να υλοποιηθούν με αναθεώρηση της Συνθήκης, για να μην υπάρχει διμοκρατικό-κοινοτικό πνεύμα. Για να υιοθετηθεί αυτή η πρόταση θα απαιτούνταν μια ριζική αναθέρηση της Συνθήκης της Λισαβόνας, για την οποία θα απαιτούνταν αρκετά χρόνια, καθώς θα έπρεπε να περάσει σε άλλες χώρες από δημοψηφίσματα.

Στην περίπτωση αυτή η διαδικασία θα είναι ελεγχόμενη από το γερμανο-γαλλικό άξονα, ο οποίος κατά κάποιο τρόπο θα θέσει την «αγορά» υπό ελεγχο. Ο Τρισέ μιλάει για λογαριασμό των τραπεζιών, οι κυβερνήσεις, όμως, είναι υποχρεωμένες να μιλούν και να ενεργούν για λογαριασμό όλων των μεριδών του κεφαλαίου. Στον απομικιστικό ανταγωνισμό των χωριστών καπιταλιστικών ομίλων, που οδηγεί το σύστημα στην καταστροφή, πρέπει να αντιτάξουν την ενότητα ολόκληρης της αστικής τάξης για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Η Γερμανία, με σύμμαχο και τη Γαλλία πλέον, πρέπει να υπερασπιστεί το ευρώ, γιατί ο παγκόσμιος νομισματικός πόλεμος μόλις έχει ξεκινήσει. Λίγες μέρες μετά την απόφαση των Βρυξέλλων, η αμερικανική Fed ανακοίνωσε την απόφασή της να αγοράσει ως τον επόμενο Ιούνιο κρατικά ομόλογα αξίας 850 δισ. δολάρια. Πώς θα αντιμετώπιζαν οι μπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης τον κίνδυνο μιας γοργής και ανεξέλεγκτης ανόδου του ευρώ, με καταστροφικές συνέπειες για τη βιομηχανία και τις εξαγωγές τους, παρεκτός από την ενίσχυση της φύσης των χρεοκοπίας της ΕΕ;

Οι προβλέψεις της αναθεωρημένης συνθήκης της ΕΕ, μετά το 2013, που λήγει η ισχύς του σημερινού μηχανισμού «στήριξης», δύσες χώρες έχουν υπερβολικά ελλείμματα και αδυνατούν να τα χρηματοδοτήσουν με δανεισμό από τις «αγορές», θα μπορούν να υπολογίζουν στη στήριξη της ΕΕ, μόνο αφού υποστούν τη διαδικασία μιας ελεγχόμενης αναδιάρθρωσης του χρέους, που θα περιλαμβάνει και «κούρεμα» των απαιτήσεων των πιστωτών, και αφού, βέβαιως, δεχτούν να εκχωρήσουν την οικονομική τους πολιτική στις Βρυξέλλες, δηλαδή στο Βερολίνο. Μετά απ' αυτόν το όρο, δεν θα είχε πραγματικά καμιά σημασία να επιδιώξει η Γερμα-

Υπό αναθεώρηση (προς το χειρότερο) το Μνημόνιο

Τα σπρεντ τραβούν την ανηφόρα... Στις 850 μονάδες βάσης είχε φτάσει το σπρεντ (διαφορά απόδοσης έναντι του γερμανικού ομόλογου βάσης), την περασμένη Τρίτη. Η μέση απόδοση του συγκεκριμένου ομόλογου άγγιξε το 11% (10,95% για την ακρίβεια). Οι συναλλαγές στην Ηλεκτρονική Δευτερογενή Αγορά Τίτλων ήταν ελάχιστες (δεν έπερνουσαν τα 35 εκατ., ευρώ), γεγονός που δείχνει ότι οι «επενδυτές» δεν έχουν καμία εμπιστοσύνη στα ελληνικά ομόλογα και το παιχνίδι παίζεται μόνο από λίγους χοντρούς τζογαδόρους.

Το πρόβλημα δεν είναι στενά ελληνικό (ως αφορμή χρηματοποιήθηκε η ανακίνηση θέματος πρώτων εκλογών από τον ίδιο τον Παπανδρέου), αφού την ίδια ώρα διευρύνονταν και τα σπρεντ των τραπεζών τις αικούνε και γελούν με συγκατάβαση. Αυτοί έρουν ότι με το έλλειμμα μεταξύ 15% και 16% και το χρέος μεταξύ 140% και 145% θα χρειαστεί πριν από τη διδήμητη προβολή της Μνημόνιου. Δεν έρουμε τι αντοπόκριση μπορεί να έχουν αυτές οι δι

■ Αρχισαν τα όργανα για τα επικουρικά

«Τα ταμεία πρέπει να έχουν μελέτες για τα επικουρικά. Το δημόσιο δεν μπορεί να καλύψει τα επικουρικά ταμεία». Αυτή ήταν η δήλωση του αναπληρωτή υπουργού Εργασίας, αποκλειστικά αρμόδιου για τις κοινωνικές ασφαλίσεις, Γ. Κουτρουμάνη, στο πρωινάδικο του Mega την περασμένη Κυριακή.

Δεν είπε, βέβαια, τίποτα καινούργιο ο Κουτρουμάνης, θυμηθείτε όμως το θόρυβο που γινόταν όταν ψηφίζοταν ο τελευταίος σαρωτικός αντιασφαλιστικός νόμος. Τότε που η κυβέρνηση, σε συμπαγήνια με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, έστευε να προσθέσει δήθεν εγγύηση από το κράτος των επικουρικών συντάξεων. Κοκορεύονταν τότε ο Λοβέρδος με τον Κουτρουμάνη και κατήγγειλαν όσους (όπως εμείς) υποστήριζαν ότι αυτό είναι καθαρά υποκριτικό και χωρίς καμιά πρακτική αξία.

Τώρα, ο Κουτρουμάνης λέει καθαρά την αλήθεια. Πλησιάζει, βλέπετε, ο καιρός (μέχρι τα τέλη Μάρτη) που πρέπει να γίνουν οι κατευθυνόμενες αναλογιστικές μελέτες, για ν' ακολουθήσουν οι περικοπές στις επικουρικές συντάξεις. Γιατί τα επικουρικά ταμεία είναι υπονομευμένα, καταληστεύμενα, από καπιταλιστές και κράτος.

■ Δεκτή η σύμβαση με μισθό κατώτερο και από το βασικό

Μπορεί να διαμαρτύρεται ακόμα και η ΓΣΕΕ, μπορεί τα σωματεία που υπέγραψαν συμβάσεις κάτω από τα προβλεπόμενα στην ΕΓΣΣΕ να είναι «γολάζια», όμως στη σημερινή συγκυρία το υπουργείο Εργασίας δεν κοιτάζει το πολιτικό χρώμα των εργατοπατέρων, αλλά την προώθηση των μεταρρυθμίσεων του Μνημόνιου. Γ' αυτό και η ίδια η Κατσέλη έκανε καθαρό πως η υπογραφή επιχειρησιακής σύμβασης με μισθούς χαμηλότερους από την ΕΓΣΣΕ είναι νόμιμη και γι' αυτό η σύμβαση θα γίνει εκτελεστή.

Τη σύμβαση υπέγραψε το εργοδοτικό σωματείο της εταιρίας σεκιούριτι C4S και προβλέπει μισθός 640 ευρώ (ψικτά), δηλαδή 100 ευρώ κάτω και απ' αυτή την επαίσχυντη ΕΓΣΣΕ. Μάλιστα, στη σύμβαση οι καπιταλιστές και τα τοπικά τους αναφέρονται ευθέως στο Μνημόνιο και συγκεκριμένα στην «εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του Ν.3845/2010», στην οποία ορίζεται ότι «οι όροι των Ομοιεπαγγελματικών και Επιχειρησιακών Συμβάσεων Εργασίας μπορούν να αποκλίνουν έναντι των αντίστοιχων όρων Κλαδικών Συμβάσεων Εργασίας καθώς και των Εθνικών Γενικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας». Οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι απασχολούνται στη φύλαξη των σταθμών του Ηλεκτρικού και η ΗΣΑΠ ΑΕ έκανε δεκτή τη σύμβαση!

Ανοιξε έτσι ο δρόμος για την υπουργική απόφαση που ετοιμάζει η Κατσέλη για να νομιμοποιήσει πιλήρως αυτές τις διαδικασίες, ανοίγοντας το δρόμο στην έξαφάνιση του συστήματος συλλογικών συμβάσεων εργασίας που υπάρχει μέχρι τώρα. Οσο για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ που διαμαρτύρεται και σκίζει τα ρούχα της, σύντομα θα κάνει δεκτή και αυτή τη ρύθμιση, όπως έκανε και όλες τις προηγούμενες. Άλλωστε, με την Κατσέλη βρίσκεται σε ανοιχτή γραφμή.

Μετά την ήπια ανακοίνωση της ΓΣΕΕ, η Κατσέλη εξέδωσε απαντητικό δελτίο Τύπου, με το οποίο προσπάθησε να θλώσει τα νερά. Η ανακοίνωση της ΓΣΕΕ –είπε– «διαστρεβλώνει πλήρως το περιεχόμενο της άτυπης ενημέρωσης προς τους διαπιστευμένους συντάκτες». Και ποιες είναι οι θέσεις του υπουργείου; Είναι «υπέρ της σύναψης συλλογικών συμβάσεων που διασφαλίζουν τον υγιή ανταγωνισμό και την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς καθώς και αποτρέπουν την «εργασιακή ζούγκλα»», βρίσκεται σε «διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους για την προώθηση ρύθμισης που αφορά στην εφαρμογή διατάξεων αναφορικά με τις ΣΣΕ, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 7 του Ν. 3845/10» και «το υπουργείο δεν παρεμβαίνει στις συλλογικές συμβάσεις που έχουν υπογραφεί ανάμεσα στους κοινωνικούς εταίρους και ο ελεγχος νομιμότητος των συμβάσεων ασκείται από τη Δικαιοσύνη».

Ας ξεκινήσουμε από το τελευταίο. Είναι ή όχι παράνομη μια σύμβαση που προβλέπει μισθό κατώτερο από της ΕΓΣΣΕ; Γιατί δεν το λέει η υπουργός, αλλά παραπέμπει στα δικαστήρια; Γιατί ο ΗΣΑΠ, που είναι κρατικός οργανισμός, δέχεται να εφοριμόσει μια τέτοια σύμβαση ο εργολάβος του; Και παραπέρα. Τι προβλέπει ο νόμος που εισήγαγε στην ελληνική έννομη τάξη το Μνημόνιο; Προβλέπει αυτό που αναφέρουν οι εργατοπατέρες με τους καπιταλιστές της C4S. Οτι οι επιχειρησιακές συμβάσεις υπερισχύουν των κλαδικών και της ΕΓΣΣΕ. Σύντομα, θα το νομιμετήσει κιόλας η Κατσέλη.

Απ' τα κόκαλα βγαλμένη...

Το πρόβλημα με το «αφεντικό» που διόρισε στη Λορική Σχολή ο Γερουλάνος δεν είναι μόνο πως πρόκειται για έναν χυδαίο εθνικοφασίστα, που καμαρώνει κιόλας γι' αυτό. Μεγαλύτερο πρόβλημα από τις απόψεις του είναι ο τρόπος με τον οποίο διορίστηκε στο συγκεκριμένο πόστο, τον οποίο δεν διστάζει να αποκαλύψει. Ενας τρόπος που αποκαλύπτει μια φρεουδαρχική πρακτική διοίκησης του ελληνικού αστικού κράτους, από μια κλίκα περί τον Γ. Παπανδρέου και την οικογένειά του.

Το υποκείμενο της ιστορίας μας ονομάζεται Νίκος Μουρκογιάννης και πριν από μερικούς μήνες διορίστηκε από το Γερουλάνο γενικός δερβένογας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Την περασμένη Κυριακή μάς συστήθηκε μέσα από μια μεγάλη συνέντευξη στην «Καθημερινή».

Οι πολιτικές του αντιλήψεις είναι αυτές ενός μοναρχοφασίστα της μετεμφυλιοπολεμικής περιόδου. «Έχα από μικρός πειστεί ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την ανθρωπότητα ήταν η Σοβιετική Ενωση». Πόσα έβγαλε απ' αυτή τη μπίζνα δεν ανέφερε, βέβαια, ούτε και ρωτήθηκε. Με τέτοιες απότιληψεις, επόμενο είναι να αντιμετωπίζει τις παραγωγές της Λυρικής ως εμπορεύματα. Γ' αυτόν, είτε πουλάει πατάτες, είτε F-16, είτε μια παράσταση όπερας είναι ένα και το αυτό. «Έχουμε τέσσερα προϊόντα». «Μου λείπει κι ένα προϊόν που θέλω να φέρω και που θα βοηθήσει οικονομικά: το μιούζικαλ».

Κατόπιν όλων αυτών, αναρωτιέται σήγουρα κανείς τι γυρεύει αυτός ο άνθρωπος στο τιμόνι ενός κρατικού θεάτρου, επί μιας κυβέρνησης... σοσιαλιστικής; Την απάντηση τη δίνει ο ίδιος και αξίζει να παραθέσουμε ολόκληρη την περιγραφή του.

«Η αλήθεια είναι ότι η προταση για τη Λυρική δεν ήρθε ακριβώς από την κυβέρνηση. Ολοι οι άνθρωποι έχουν έναν μέντορα. Το όνομα του δικού μου είναι δρ. Ιγκον Ζέντερ, Γερ-

τική του Παπαδόπουλου!»

Οι κοινωνικές του αντιλήψεις είναι αυτές του Χρυσαυγίτη: έξω οι πούστηδες και οι αστάτες μετανάστες. «Σε δέκα χρόνια, στο κέντρο της Αθήνας θα κυκλοφορούν μόνον Πακιστανοί». «Όταν κάποτε άκουγαν ότι στη Λυρική έχει παράσταση με ομοφυλοφιλικές πτυχές, δεν πήγαιναν να την δουν». «Η δουλειά μου είναι να κρατάω ζωντανή τη συνέχεια του ελληνικού έθνους».

Δεν διστάζει να καμαρώσει ως μεσάζοντας της πώλησης των αμερικανικών F-16 στην Ελλάδα. «Νιώθω ότι έβαλα ένα λιθαράκι στην ενίσχυση της εθνικής άμυνας και στην κατάρρευση της Σοβιετικής Ενωσης». Πόσα έβγαλε απ' αυτή τη μπίζνα δεν ανέφερε, βέβαια, ούτε και ρωτήθηκε. Με τέτοιες απότιληψεις, επόμενο είναι να αντιμετωπίζει τις παραγωγές της Λυρικής ως εμπορεύματα. Γ' αυτόν, είτε πουλάει πατάτες, είτε F-16, είτε μια παράσταση όπερας είναι ένα και το αυτό. «Έχουμε τέσσερα προϊόντα». «Μου λείπει κι ένα προϊόν που θέλω να φέρω και που θα βοηθήσει οικονομικά: το μιούζικαλ».

Κατόπιν όλων αυτών, αναρωτιέται σήγουρα κανείς τι γυρεύει αυτός ο άνθρωπος στο τιμόνι των Γλέιμπουργκ, σπούδαις σε κάτι πανεπιστήμια της πλάκας στις ΗΠΑ και όταν ήρθε στην Ελλάδα ανέλαβε τη διεύθυνση της οικογενειακής επιχείρησης («Ιχθυοποιεία Κεφαλονιάς ΑΕ»). Από εκεί βρέθηκε στην αυλή του Γ. Παπανδρέου, όταν αυτός ήταν υπουργός Εξωτερικών, αφήνοντας τη διεύθυνση της επιχείρησης στην ιταλίδια σύζυγό του. Κάποια στιγμή, έφυγε από το στενό

μανοελβετός μεγαλοεπιχειρηματίας.

Βλεπόμαστε μια φορά της Ζυρίχης και μετά πάμε στην άπειρη στην Ελλάδα; Ακουσα ότι ο υπουργός που πάει να κλείσει είναι τέως υπάλληλος μου και είπα να μην τολμήσει να το κάνει διότι ο καλύτερος restructuring consultant στον κόσμο είναι Ελληνας και μπορεί να την σώσει σε μια εβδομάδα. Τότε δέχθηκα τη λεπτομέρημα από τον κύριο Γερουλάνο. Στην αρχή, νόμισα ότι θα κάνω αυτό που κάνω συνήθως: consulting engagement. Είπα στον κύριο υπουργό, είμαι λίγο ακριβός. Πάρων 20.000 δολάρια την ημέρα, επί τρεις μήνες, είναι λογαριασμός. Ο υπουργός γέλασε διότι δεν υπάρχουν χρήματα. Μου είπε τότε, θα διοριστείς πρόεδρος, ο οποίος ήμως δεν πληρώνεται. Εποιητικός.

Βρισκόμαστε πλέον στο επιχειρηματικό σύμπαν του Παύλου Γερουλάνου, που μας έχει απασχολήσει και τον πρώτο καιρό της υπουργοποιήσής του. Ο Γερουλάνος είναι καπιταλιστής. Γόνος μιας οικογένειας που ανήκε στην καπιτ

Πυρ ομαδόν από τους πανεπιστημιακούς

Διοικήσεις πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, σύλλογοι εκπαιδευτικού προσωπικού, πανεπιστημιακοί καθηγητές, αποπρόπτους συλλήβδην το κείμενο διαβούλευσης του υπουργείου Παιδείας για την «Εθνική Στρατηγική για την Ανώτατη Εκπαίδευση». Παπανδρέου και Διαμαντοπούλου έχουν πετύχει να ξεσκάσουν το σύνολο σχεδόν του πανεπιστημιακού κόσμου, για πρώτη φορά στη μεταπολίτευση. Κι αυτό, γιατί επιχειρούν να μην αφήσουν λίθον επί λίθου από το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Καθημερινά πληθαίνουν οι σχετικές ανακοινώσεις εναντίωσης στο «κείμενο διαβούλευσης», όπου ακόμα και μέσα από τον στρογγυλεμένο λόγο της πανεπιστημιακής κάστας, προβάλλει έντονα η καταγγελία της κυβερνητικής επίθεσης. Σταχυολογούμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από αυτές:

◆ **Απόφαση (ομόφωνη) της Γενικής Συνέλευσης του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του ΑΠΘ (1/11/2010):**

Η Γενική Συνέλευση απορίττει το κείμενο διαβούλευσης διότι «1) Επιχειρεί να καταργήσει την αυτοδιοίκηση του Πανεπιστημίου που κατοχυρώνεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο οφελούν να σέβονται και να υπερασπίζονται ανεξαιρέτως όλοι οι πολίτες της χώρας. Οι προτάσεις της υπουργού Παιδείας περί α) εν μέρει διορισμένου Συμβουλίου Διοίκησης, β) μετατροπής της Συγκλήτου σε διακομητικό όργανο χωρίς ουσιαστικές αρμοδιότητες και γ) δυνατότητας επιλογής Πρύτανη από το εξωτερικό, έρχονται σε ευθεία αντίθεση με τη συνταγματική επιταγή για αυτοδιοίκηση των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων... 2) Επιχειρεί να καταργήσει το δικαιώμα του Πανεπιστημίου να ενισχύεται οικονομικά από το κράτος, δικαιώματα που, επίσης, προβλέπεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος. Η σύνδεση της χρηματοδότησης με μια αγοραίου τύπου αξιολόγηση και κατάργηση του ενιαίου μισθολογίου συνεπάγονται την ακύρωση των πανεπιστημιακών δασκάλων ως δημόσιων λειτουργών. Σε συνδυασμό με τη μετατροπή των λεκτόρων σε συμβασιούχους βοηθούς διασκαλίας και την κατάργηση της μονιμότητας των επίκουρων καθηγητών, είναι φανερό ότι οι κυβερνητικές προτάσεις προωθούν τη μετατροπή των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε αυταρχικά εκπαιδευτήρια, τα

οποία θα λειτουργούν σύμφωνα με τους κανόνες των ανώνυμων εταιρειών. Πανεπιστημιακές Σχολές που θα αναζητούν στην αγορά ποικίλες χρηματοδότησης και φοιτητές-πελάτες, συρρικνωση των κοινωνικών επιστημών και των ανθρωπιστικών σπουδών, οι οποίες θα είναι αδύνατο να αναπτυχθούν με αγοραία κριτήρια χρηματοδότησης και πανεπιστημιακοί δάσκαλοι χωρίς δικαιώματα, συνθέτουν μια ζοφερή εικόνα για το μέλλον της παιδείας και της χώρας... 3) Επιχειρεί να ρευστοποιήσει τη σύνδεση ανάμεσα στις επιστήμες, τα πτυχία που πιστοποιούν τη γνώση των επιστημών και τα συναφή επαγγελματικά δικαιώματα. Με αυτόν τον τρόπο, καθώς και με τις προτάσεις για μονοετή ή διετή πτυχία και φοιτητικά δάνεια, εξαλείφονται όσα δικαιώματα στην εργασία και στη μόρφωση έχουν απομείνει στους νέους. Επιπλέον επιρρίπτονται οι ευθύνες για την ανεργία στην εκπαίδευση και αποκρύπτεται ο ρόλος του οποίο διαδραματίζουν στη διόγκωσή της η κοινωνικοοικονομική δομή και η πολιτική ηγεσία της χώρας...».

◆ **Ψήφισμα Συγκλήτου Πανεπιστημίου Αγιασίου (14/10):**

«Οι προθέσεις της κυβέντης για αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση... συνιστούν ένα ενιαίο σύνολο και δεν διαφοροποιούνται από εκείνες που διαφαίνονται μέσα από τις πρακτικές, οι οποίες ασκούνται καθημερινά από τα καθ' ύλην αρμόδια πολιτικά στελέχη του υπουργείου (π.χ. περικοπές λειτουργικών δαπανών και φοιτητικής μέριμνας -στέγαση φοιτητών- κατά 30%, πάγωμα προσλήψεων, ακύρωση δρομολογημένων διαδικασιών

◆ **Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, σε ψήφισμά της (8/10) θεωρεί ως**

βασικούς άξονες: την κατοχύρωση της αυτοτελείας και του αυτοδιοίκητου των Πανεπιστημίων και τη διατήρηση του ρόλου της Συγκλήτου ως του ανώτατου οργάνου, το οποίο αποφασίζει για όλα τα θέματα της λειτουργίας και της διοίκησης, τη διασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητας του Πανεπιστήμιου, με σταθερό πρόγραμμα χρηματοδότησης με τετραετή διάρκεια, κ.λπ. και τονίζει ότι η όποια χωροταξική αναδιάρθρωση οφείλει να έχει τη σύμφωνη γνώμη της Συγκλήτου του κάθε ιδρύματος.

◆ **Σύλλογος Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Πατρών (26/10):**

«Ο νέος "νόμος πλαισίου" που φέρνει η κυβέρνηση για "διαβούλευση" ... έχει προετοιμαστεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, είναι η εφαρμογή της στρατηγικής της ΕΕ (συνθήκη της Μπολόνια) για "Πανεπιστήμια-ΑΕ", πλήρως προσφρούμενα στις ανάγκες της αγοράς και των πολυεθνικών. Αποτελεί την μεταφορά των αντιλαϊκών όρων του Μνημονίου Κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ στην Παιδεία. Οι πρωθυπουργείς αλλαγές δεν αποτελούν απλά ένα αικόνη εκπαιδευτικό ζήτημα. Αφορούν το σύνολο των εργαζομένων. Πλήττουν ευθέως τη λαϊκή οικογένεια, εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση... Το τετράπτυχο "αυτοδιοίκηση, λογοδοσία, ποιότητα, εξωστρέφεια", που επικαλείται η κυβέρνηση, περνά από την κατασκοράνηση του δημόσιου πανεπιστημίου... και παραδίδει στις επιχειρήσεις τη διοίκηση, τη δομή και το περιεχόμενο σπουδών... διαλύει τα επιστημονικά αντικείμενα με την εισαγωγή των εξαπομνημένων προγραμμάτων σπουδών, τα οποία θα οδηγούν στη συσσώρευση δεξιοτήτων (πιστωτικών μονάδων) με ημερομηνία λήξης. Καταργείται στην πράξη η αντικείμενική βάση για συλλογική διεκδίκηση επαγγελματικών δικαιώματων των αποφοίτων, εισάγει τα διδακτήρια στις σπουδές με την κάρτα/κουπόνι του φοιτητή, καθώς και τη χρηματοδότηση των ιδιωτικών παραμόργαζων-κολεγίων, που πρόσφατα αναγνώρισε, ανοίγει το δρόμο για την αντικατάσταση της φοιτητικής μέριμνας και τη θεσμοθέτηση των φοιτητικών διανείων, για τη χορήγηση φοιτητικού κουπονιού, κ.λπ.

◆ **Η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, σε ψήφισμά της (8/10) θεωρεί ως**

προτεινόμενο εργασιακό καθεστώς του προσωπικού προσωποιάζει αυτό των απομικών συμβάσεων εργασίας στελεχών επιχειρήσεων...».

◆ **Ενιαίος Φορέας Διδασκόντων Φιλοσοφικής Σχολής Πανεπιστημίου Κρήτης (26/10):**

Οι προτάσεις του υπουργείου Παιδείας «θίγουν άμεσα τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αυτοτέλεια των ΑΕΙ, υποσκάπτουν τη δημοκρατική λειτουργία τους, θέτουν ρητά υπό καθεστώς συνεχούς διακύβευσης την επαρκή χρηματοδότησή τους από την Πολιτεία, προσβάλλουν βάναυσα και υποβαθμίζουν

συλλήβδην την ακαδημαϊκή κοινότητα θέτοντάς την υπό "διεθνή" ελεγχο-επιτροπεία και, τέλος, φαλκιδεύουν τα εργασιακά δικαιώματα του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, αλλά και όλων των εργαζομένων στα ΑΕΙ... Αποσκοπούν στη θέσπιση όλων εκείνων των ρυθμιστικών μηχανισμών που αφενός θα την υποβαθμίσουν (την Ανώτατη Παιδεία), μετατρέποντάς την από πανεπιστημιακή εκπαίδευση σε μεταλυκειακή κατάρτιση και, αφετέρου, θα την θέσουν άμεσα υπό τις κοντοπρόθεσμες ανάγκες της αγοράς...».

Κραυγή απελπισίας από τους εργαζόμενους γαλέρας στην εκπαίδευση

Οι εργαζόμενοι γαλέρας στην εκπαίδευση βρίσκονται πια σε απόγνωση. Εξέδωσαν Δελτίο Τύπου (η Πανελλήνια Ενωση Αδιόριστων Εκπαιδευτικών και το Συντονιστικό Ωρομίσθιων-Ανοπληρωτών) για να καταγγείλουν για πολλοστή φορά την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας για την πολιτική εξόντωσης και ομηρείας που εφαρμόζει σε βάρος τους. Οι εκπαιδευτικοί αυτής της μαύρης κατηγορίας δεν αποτελούν πια ελάχιστη μειοψηφία στα σχολεία. Το πλήθος τους πια είναι μέγιστο, αφού οι μόνιμοι διορισμοί, που γίνονται έτσι κι αλλιώς με το σταγονόμετρο, έχουν παγώσει και έχουν παραπεμφθεί στο αριθμό του μέλλον, ενώ όλες οι «καινοτόμες» καρικατούρες του υπουργείου Παιδείας (ολοήμερα παιδοφυλακτήρια, 800 σχολεία διευρυμένου ωραρίου, δεύτερη ξένη γλώσσα στα σχολεία, αγγλικά από την Πρώτη Δημοτικού, κ.λπ.) στελέχωνται από αυτούς. Το υπουργείο Παιδείας, που καμώνεται με περισσή υποκρισία πως έχει ως πρόταγμα το σύνθημα «πρώτα ο μαθητής», φέρεται με εξαιρετική ογκιότητα στους δασκάλους αυτούς, που γεμίζουν τα σχολεία, με προσφορές δυσμενείς επιπτώσεις στην εκπαίδευτική διαδικασία.

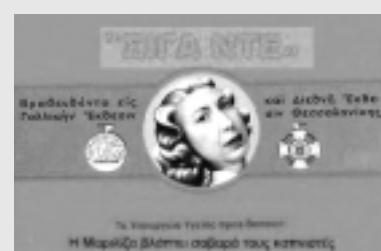
Στο Δελτίο Τύπου, υπογραμμίζεται ότι «στα σχολεία καταργούνται βασικά δικαιώματα και κεκτημένα. Προσληψεις αναπληρωτών μειωμένου ωραρίου και ωρομισθίων (και όχι μόνιμων η αναπληρωτών κανονικού ωραρίου), ειδικότητες για τις οποίες δεν έχει γίνει ούτε μία πρόσληψη, υποχρεωτικές μετακινήσεις σε άλλες διευθύνσεις απ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός... να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

Ακινδύνου έλεγε το εορτολόγιο την περασμένη Τρίτη, αλλά κανείς –και ορθώς– δεν μου ευχήθηκε... Για όσους δεν γνωρίζουν, το «Κοκκινοσκουφίτσα» το κράτησα από προηγούμενο γάμο. Μόνο η Θεοδώρα θα κρατάει όποιο και όποιο επιθέτο γουστάρει;

Συγκλονισμένος από τη συνέντευξη του πρύγκιπα Νικόλαου, ήπια τρεις σάρδες για να τη χωνέψω. Ω μούσες, ωθεοί, τι κόσμημα της διανόησης και των γραμμάτων έχει η Ελλάδα στους κόλπους της [εκτός βέβαια από τον αδερφό τού πρύγκιπα που –ομοίως εν τοις κόλποις της Ελλάδος–

της κάνει την... πατροπαράδοτο δουλίτσα)! Γράφει εις αγγλική και ελληνική ανάλογα με το είδος, λέγει ο διανοούμενος αδελφός, ακριβώς όπως και ο αδελφός Τζ Εί Πι, ανάλογα με το είδος εκείνων που απευθύνεται! Ο πρύγκιπας διαβάζει Ζατέλη και την μεταφράζει κρυφώς εις την γηραιά Αλβιώνα, ενώ ο αδερφός-μαρινέτα διαβάζει το μνημόνιο και έγγραφα που του στέλνουν από τις άλλες άκρες των σπάγκων. Ο πρύγκιπας πηγαίνει και στα Ταμπούρια για να εντυφώσει στη ζωή και τη σκέψη της πλέμπας, κάτι αδύντο για τον αδερφό που δεν πάει πλέον ούτε Λάρισα-Λαμία από την εδνική [κι ας υπάρχει ισχυρή αστυνομική δύναμη]. Τέλος, ο εξωδεμικός μα τόσο καταλυτικός συνομιλητής των εμπρηδών ασχολείται με τον παπού και με χαρτιά του 1942. Ευελπιστούμε να φτάσει και στα επόμενα χρόνια, διότι «και εις λαοκρατίαν πιστεύομε» και τους Αγγλούς προσκυνούμε και τη διάλυση του ΕΛΑΣ αναγγέλλομε και ότι μας καπνίσει λέμε και κάνομε. Εδώ παπάς, εκεί παπάς, που είναι ο παπάς; Φέρτε καμία σάδα ακόμα (α κώμα) και μη γελάτε ρε!...

Αν και δεν βγαίνει από τα σπίτια του έτσι κι αλλιώς, πληροφορούμε το φιλο[α]χρηστο ποίμνιο να μην κυκλοφορεί ασκόπως εν οδοίς τε και ρύμαις, λόγω καθιερώσεως του δεσμού των ελεγχόμενων εκρήξεων. Το μέτρο που εφαρμόστηκε πιλοτικά δύο φορές πριν λίγο καιρό, πρόκειται πλέον να καθιερωθεί σε μία, δύο, τρεις και βλέπουμε ελεγχόμενες εκρήξεις ανά ημέρα, σύμφωνα με ανταπόκριση του απεσταλμένου της στήλης στους δρόμους Μαριο Eclasamente. Κάτι αντίστοιχο εφαρμόζεται με επιτυχία και στη Γερμανία, σε δέματα που αποστέλλουν υποτελείς από υπουργεία Οικονομικών διαφόρων αποικιών, σύμφωνα με τον εκεί απεσταλμένο μας Klein Furzen.

«Δεν υπάρχει καμία τάση πεταλώματος» τόνισε ο κυβερνητικός απρόσωπος κ. Φυγής. «Ο πρωδυπουργός δεν τηλεμαχεί» σημείωσε ο κ. Μπλοφάρει Χυτήρης. Ήταν δύο εκ των πλέον βαρυσήμαντων δηλώσεων της εθδομάδας και ζητούμε συγγνώμη για τυχόντα λάθη που προέκυψαν κατά την επικόλληση των κειμένων, αφού η γραμματεία της στήλης θεώρησε καλό να τα σκίσει και να τα πετάξει: «Νόμιζα πως πρόκειται για διαφημιστικά πιστοφόρων ή για προεκλογικό υλικό» δήλωσε συντετριμένη κατά την απολογία της στον 5ο τακτικό ανακριτή της στήλης, λίγο πριν οδηγηθεί υπό δρακόντεια μέτρα ασφαλείας για την έκτιση της ποινής της: υποχρεωτική παρακολούθηση της προεκλογικής κίνησης στις Περιφέρειες που κινδυνεύουν να χαδούν και να βάλουν τη χώρα σε περιπέτειες...

«Η εργασία είναι η πράξη της αλλοτρίωσης της ανθρώπινης δραστηριότητας. Ο αλλότριος χαρακτήρας της εργασίας εμφανίζεται σαφώς στο γεγονός ότι όταν δεν υπάρχει κανένας φυσικός ή άλλος καταναγκασμός, η εργασία αποφεύγεται σαν την πανούκλα. Ο, τι ισχύει για την σχέση του ανδρώπου με την εργασία του, με το προϊόν της εργασίας του και με τον εαυτό του, ισχύει και για την σχέση του ανδρώπου με τον άλλο άνδρωπο, και με την εργασία και το αντικείμενο της εργασίας του άλλου ανδρώπου. Στην πραγματικότητα, η πρόταση ότι η ειδοποιός φύση του ανδρώπου αποξενώνεται από αυτόν σημαίνει ότι ο ένας άνδρωπος αποξενώνεται από τον άλλο, όπως ο καδένας τους από την ουσιαστική φύση του ανδρώπου» (Karl Marx - Χειρόγραφα του 1844).

Ρίχνοντας τη σχεδόν καθιερωμένη (Cathy ερωμένη) ματά στα ιστορικά –και όχι μόνο– γεγονότα των ημερών, στις 7 Νοέμβρη του 1951 ο αείμνηστος Έλληνας πατριώτης Ευάγγελος Αθέρωφ μεταβαίνει στην αγγλική πρεσβεία της Αθήνας και ζητά συγνώμη για το ότι ο Γεώργιος Μαύρος έδεσε δέμα Κύπρου στον ΟΗΕ (το γεγονός πληροφορήδηκε έκπληκτος ο μαύρος ο Μαύρος το 1983!). Στις 11 Νοέμβρη 1887 εκτελούνται δύο απαγγονισμού οι Albert Parsons, August Spies, George Engel και Adolph Fischer για τα γεγονότα της πρωτομαγιάς στο Σικάγο, παρά την παγκόμια κατακραυγή. Τέλος, στις 12.11.1977 αποκαλύπτεται ότι ανώτατοι υπόλληλοι της «Siemens» στη Θεσσαλονίκη, έκαναν λαθραία εξαγωγή συναλλάγματος δισεκατομμυρίων μάρκων. Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Νοέμβρης...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Σκάνδαλο Siemens

Λεονταρισμοί μετά το φτύσιμο

Aφού έφαγαν το μεγαλόπετρο φτύσιμο από τα πρώην στελέχη της Siemens (μεταξύ των οποίων και ο Χριστοφοράκος), τα οποία υποτοίθεται πως θα ανέκριναν στη Γερμανία, οι βουλευτές της διακομιστικής (πλην ΣΥΡΙΖΑ, που απέφυγε τις κακοτοπίες) αντιπροσωπείας συγκεντρώθηκαν μαζί με τους υπόλοιπους συνδελφους τους της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής για να κάνουν «αποτίμηση» του ταξίδιού.

Αντί να συζητήσουν για το φτύσιμο, που ήρθε από το γερμανικό κράτος που έθεσε υπό την προστασία τους κατηγορούμενους, άκουσαν τον πρόεδρο της εξεταστικής Σ. Βαλυράκη να δηλώνει ότι δεν έχουν εξαντληθεί όλα τα περιθώρια πιέσεων προς τη Siemens, η οποία δεν έχει δεσμεύσει τα στελέχη της με συμφωνία εχεμύθειας και γι' αυτό η εξεταστική θα κινηθεί στην κατεύθυνση της Eurojust, την οποία θα καλέσει να ενεργοποιηθεί με βάση τις διαστάσεις της General Electric (πληρώνοντας τα πρόστιμά της, γερμανική Δικαιούχη της Ευρώπης) με διαδοχικές συμφωνίες με όλα τα εμπλεκόμενα στελέχη και χωρίς ν' αικουμπήσει τον ηγετικό πρύρνα της Siemens, γι' αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση να ξανανοίξει το ζήτημα, επειδή στην Ελλάδα έχει εμπλακεί στην πολιτική αντιπαράθεση και τα κόμματα δεν παίρνουν την ευθύνη να το κλείσουν.

Το τελευταίο είναι πραγματικά για γελιά. Τι θα ζητηθεί αυτή τη φορά από το γερμανικό κράτος; Να υπογράψει νέα συμφωνία δικαστικής συνδρομής με την Ελ-

λάδα, η οποία δεν θα εξασφαλίζει προστασία για τους γερμανούς πολίτες; Σε ποιον τις πουλάει αυτές τις παπάρες ο Βαλυράκης; Όσο για τη Eurojust, τι ακριβώς θα της ζητηθεί; Η στήσει της Siemens στο απόσπασμα; Αν υπάρχουν τέτοιες δυνατότητες, γιατί δεν το κάνει η ελληνική κυβερνηση; Γιατί δεν πετάει τη Siemens έξω από το σύστημα προμηθειών και εργολαβιών του ελληνικού κράτους; Εχει κανές τους τον κώλο να τα βάλει με το γερμανικό κράτος; Γιατί είναι το γερμανικό κράτος που έχει υπό την προστασία του η Siemens, ένα από τα ιστορικά γερμανικά μονοπάλια. Η υπόθεση Siemens για τη Γερμανία έχει κλείσει. Η Siemens τα βρήκε με το αμερικανικό κράτος (μην ξεχνάτε ότι στη ΗΠΑ πρωτοξευτίληκη το κουβάρι, χάρη στης καταγγελίες της General Electric) πληρώνοντας τα πρόστιμά της, γερμανική Δικαιούχη της Ευρώπης, η οποία δεν έχει δεσμεύσει τα στελέχη με όλα τα εμπλεκόμενα στελέχη και χωρίς ν' αικουμπήσει τον ηγετικό πρύρνα της Siemens, γι' αυτό και δεν υπάρχει περίπτωση να ξανανοίξει το ζήτημα, επειδή στην Ελλάδα έχει εμπλακεί στην πολιτική αντιπαράθεση και τα κόμματα δεν παίρνουν την ευθύνη να το κλείσουν.

Η κυβερνητή Παπανδρέου ακολουθεί μια συγκεκριμένη τακτική. Αφήνει τον Βαλυράκη να το παίζει άτεγκτος δικαστής που θα βγάλει άκρη στο σκάνδαλο και την ίδια στιγμή δεν ασκεί καμιά πολιτική πίεση στη γερμανική πλευρά. Ο Βαλυράκης τη δουλειά του (τη μπάλα στην κερκίδα, για να κυλάει ο χρόνος) και η κυβέρνηση τη δική της (παρασκήνιακό προσκύνημα των Γερμανών, για να έχει την ανοχή τους).

Κύλησε ο τέτζερης

Kαὶ η Φιλελεύθερη Συμμαχία (τα ορφανά του Μάνου) στο ψηφοδέλτιο του Καμίνη. Οπως μας ενημέρωσε με δελτίο Τύπου, πέντε μελητη της συμμετέχουν στο ψηφοδέλτιο του Καμίνη, ως εκπρόσωποι της πολιτικής κίνησης Πορτοκαλί (://). Ετσι, έχουμε ένα μεγάλο φάσμα γύρω από τον Καμίνη. Από Οικολόγους και Κουβέλη, μέχρι Πασόκους και νεοφιλελεύθερους. Η πλάκα είναι πως μόνο ο Κουβέλης έχει μείνει να επιμένει, με το πείσμα της απατημένης ερωμένης, ότι οι εκλογές είναι αυτοδιοικητικές. Που πάρε Καραμήτρο...

Μια δήλωση

Hδήλωση που ακολουθεί υπογράφτηκε από τις τέσσερις Ενώσεις Νοσοκομειακών Γιατρών των νομών της Κρήτης και προσυπογράφτηκε από το 15ο Παγκρήτιο συνέδριο. Την παραθέτουμε χωρίς σχόλια:

«Οι Ενώσεις των Νοσοκομειακών Γιατρών της Κρήτης, αιτούνται την υιοθέτηση, από την οργανωτική επιτροπή και το σώμα του Παγκρήτιου Συνεδρίου, του παρακάτω κειμένου με την μορ

Ποιος οπλίζει το χέρι των φασιστών;

Τα γιασούρια στον Αλαβάνο και τα μπτινελίκια στην Πορτάλιου ήταν απλώς το κερασάκι στην τούρτα. Οι δυο πολιτικοί της ροζ αριστεράς πέρασαν μια βόλτα από την περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα για να κάνουν το προεκλογικό τους κομμάτι. Γεύτηκαν τη βία των φασιστών (στις πιο λάϊτ εκδοχές της), την κατήγγειλαν, τραβήχτηκαν τα σχετικά πλάνα και έφυγαν, όντας βέβαιοι ότι απευθύνθηκαν στους ψηφοφόρους τους χαΐδευοντας ευαίσθητες χορδές τους. Οι μετανάστες, όμως, έμειναν πίσω, συνεχίζοντας ανενόχλητοι το δολοφονικό τους όργιο.

Λίγες ώρες μετά την επίσκεψη της Πορτάλιου στον Αγίο Παντελεήμονα, μερικές εκατοντάδες μέτρα πιο πέρα επιτέθηκαν σε μπαγκλαντέζικο υπόγειο τζαμί. Κλειδώσαν τον κόσμο μέσα και έβαλαν φωτιά με πετρέλαιο και στουπί. Οι μπάτσοι, που στην περιοχή είναι πολυάριθμοι, έφτασαν κατόπιν εορτής, όπου οι φασίστες είχαν φύγει ανενόχλητοι. Για να κινηθούν, μάλιστα, χρειάστηκε η παρέμβαση της πρεσβείας του Μπαγκλαντέζ.

Ενας Αιγύπτιος βρέθηκε μοχαιρωμένος με τρία χτυπήματα στο χέρι και την πτλάτη. Ειδε τη φωτιά στο τζαμί, στάθηκε, είπε στους μπάτσους να βγάλουν τον κόσμο από μέσα, ένας μπάτσος τον έσπρωξε και τότε έπεισαν πάνω του τα

φασισταριά και τον χτύπησαν. Οι μπάτσοι συνέλαβον αυτόν και πήγαν να του φορτώσουν ότι είχε μοχαίρι!

Δυο μέρες πιο, τρεις γνωστοί έλληνες σκηνοθέτες (Πιάνναρης, Βούπουρας και Κόρρας) βρέθηκαν πτολιορκημένοι από ομάδα ροπαλοφόρων νεοναζί μέσα σε μπαγκλαντέζικο κατάστημα, επειδή έπεισαν πάνω σε περιστατικό όπου οι νεοναζί προσπαθούσαν να χτυπήσουν δύο Αργανούς. Οταν έφτασε η αστυνομία, μετά από τηλεφώνημά τους, οι μπάτσοι προσπαθούσαν να τους πείσουν ότι τους κυνηγούσαν οι Αργανοί.

Η συσσώρευση μεταναστών στο κέντρο της Αθήνας απετέλεσε ένα από τα αγαπημένα θέματα της προεκλογικής περιόδου. Μογαζάτορες, νοικοκυραίοι, διάφοροι «επώνυμοι» που έφτιαξαν τις σπιταρώνες τους σ' αυτές τις περιοχές, ποντάροντας ότι θα αναβαθμιστούν και θα γίνουν ένα ειδος ελληνικής Μονμάρτης, κανάλια και ραδιοφωνικοί σταθμοί σχημάτισαν μια χορδιά, η οποία φώναζε ενάντια στα «εγκληματικά στοιχεία», στους «κινδύνους για τη δημόσια υγεία», την πορνεία και τα ναρκωτικά, εκφράζοντας την ίδια στιγμή τον πόνο της για τη δυστυχία των μεταναστών. Σ' αυτό το κλίμα οι φασίστες κολυμπούσαν όπως το ψάρι στο νερό. Εστησαν το δικό τους «κράτος» στον άξονα Αγίου Παντελεήμονας - Πλατεία Αττικής, πταίρυντας μαζί τους μια χούφτα κατοίκους

της περιοχής και μερικά χουλιγκάνια που στο κεφάλι τους έχουν μόνο γαλανόλευκα σκατά. Το ότι δεν υπάρχει ακόμα νεκρός μετανάστης είναι καθαρά θέμα τύχης.

Αν ήθελε η αστυνομία, μπορούσε να τους είχε διαλύσει μέσα σε δυο μέρες. Δεν τους διαλύει όχι γιατί οι μπάτσοι αισθάνονται φιλικοί προς τους φασίστες, δύνασαν εντολές θα τις εκτελούσαν. Ομως, η πολιτική γησιόνα παίζει με τα αισθήματα των νοικοκυραίων, για να συντηρεί και να φουντώνει το ξενοφοβικό και ρατσιστικό κλίμα. Εχει αφήσει τους μετανάστες ανυπεράσπιστους, να ζουν μέσα στη δυστυχία (πλέον δεν υπάρχουν ούτε δουλειές του ποδαριού γ' αυτούς) και μετά, εκμεταλλεύομενη τα προβλήματα που δημιουργούνται, κλείνει το μάτι στα φασισταριά και τους νοικοκυραίους.

Ρατσισμός και αντιρατσισμός έχουν γίνει θέαμα. Οι μετανάστες είναι εντελώς ανοργάνωτοι και η επιδειξη φιλικών αισθημάτων δεν τους προσφέρει τίποτα. Γιατί τα φιλικά αισθήματα δεν μπορούν να διάλουν τους φασίστες, όπως δεν μπορούν να διάλουν και τους νταβατζήδες και τους πρεζέμπορους που ξεπηδούν και από τις τάξεις των μεταναστών. Μόνο αν οργανωθούν οι μετανάστες θ' αλλάξει η κατάσταση.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΥΡΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Χαίρω ιδιαιτέρως για την πρόνοια να ελέγχετε την επιστολή μου πριν την ανοίξετε, αν και δεν βρίσκεστε σε πρεσβεία, αλλά κάτω από press βία. Αφού λοιπόν ήρθη ο 48ωρος αποκλεισμός αποστολής δεμάτων και αφού ήρθη και το άρθρο 19 παράγραφος 1 του Συντάγματος, ελέγχθηκε σύμπασα η αλληλογραφία, δεν βρέθηκαν αποκριάτικα καφουλιά ή άλλα μέσα για φάρσες και αποδόθηκε στους δικαιούχους. Ετσι, δεν θα στερηθείτε του εκπαιδευτικού προγράμματος που υλοποιούμε σε συνεργασία με το πιπουργείο παιδιάς με τίτλο «πρώτα ο μαθητής» (ακούγεται και ως «πρώτα ωμά θύτης»).

Πυρετός το Σαββατούβραδο και μόλις μια ανάσα από τις πρώτες Καλλικρατικές εκλογές, κλέβω χρόνο από το σταύρωμα των ψηφοδελτίων (έχουμε συστήσει σχετική οικοτεχνία με μερικούς συντρόφους οικόμη, εντασσόμενοι σ' ένα πρόγραμμα καταπολέμησης της ανεργίας που εκπόνησε το υπουργείο Ημιαπασχόλησης, Ελαστικών Εργασιακών Σχέσεων και Ανακύλωσης Ανέργων). Κι αυτό για να σας μεταφέρω έναν ποιμενικό μεσαίωνικό μύθο, απφαίριτο εφόδιο για κάθε διανοούμενο μεταξύ μαύρου δάσους (μελανός δρυμού, όπως έμεινε κληρονομιά από τους αντιλαϊκούς αναχρονιστές) και μαύρης νύχτας στα βουνά και στους κάμπους που απαντούν στο ερώτημα «τι είναι η πατρίδα μας και τι η υφαλοκρηπίδα μας». Πρόκειται για ένα έπος – μέγιμα έμφετρο, όμετρου και αφετρεπούς λόγου, που τραγουδήθηκε από τηλεόπους και άπλιτσους δύος κιθαρωδούς της κεντρικής Ευρώπης στα σκοτεινά χρόνια της χολέρας (άνευ έρωτος, μην ακούτε τον Marquez και τους ανταγωνιστές μας), δηλαδή στα χρόνια του ΓΑΠ (GAP βαρβαριστή). Ιδιού:

Ο ελληνιστή αποκαλούμενος Γοδεφρείδος Αρχιδιάκονος του Πλιάτσικου (ΓΑΠ) και βαρβαριστή Gottfried Archdeacon ον Pillage (GAP) ήταν το αμάραντο ρόδο της δύσης, μεγαλωμένο με περισσή φροντίδα στα καλύτερα υπερπόντια θερμοκήπια μ' ένα και μόνο σκοπό: να αναλάβει την κατάτημα και παράδοση ενός αγροτεμαχίου 132.000 τετραγωνικών μέτρων ή 32 εκταρίων στη θεόπνευστο τάξη των φεουδαρχών. Ενα αγροτεμάχιο που από βορρά το έζωνε ο κίνδυνος, από ανατολή ομοίως, ενώ από δύση και νότο απολάμβανε την ασφάλεια της θάλασσας, αφού όλοι οι σύγχρονοι φλώροι πειρατές ήταν πλέον στη στεριά. Οταν έσφιξαν τα πράματα, ο αρχιδιάκονος βρήκε ένα καλό τέχνασμα και ένα βράδυ το τραγούδησε κάτω από όλα τα μπαλκόνια ολομόναχος (ούτε καν ο γονυβάμων Γοδεφρείδος Bourtzouρημπεμπές δεν το συνόδευε):

Περιφέρειες οκτώ!
Δεν το αιτούμαι εύθυμα
όπως λέει κι ο Cocteau
δε χωράει συναίσθημα.

Ολα τα καναλιά της Βενετίας έφαγαν να βρουν το χαμένο βελόνι των περιφερειών εκείνο το βράδυ. Όλοι οι κολίγοι κάθε κοινότητας – με υποκινητές τους κοτζαμπάσηες – συμμερίστηκαν το χαβά του ιστορικά εφήμερου μεσαίζοντας και άρχισαν να προσφέρουν από το έχειν τους. Άλλος τα λίγα σκούδα της αμοιβής του, άλλος ζαρζαβότικά, άλλος οποιοδήποτε περιεχόμενο του παντελονιού του, άλλος χριστοπαναγίες (εικόνες δηλαδή που είχε στο προσκεφάλι του). Σταματούσαν τον αρχιδιάκονο στον δρόμο και του πρόσφεραν ότι είχαν, αφού πρώτα φιλούσαν το χέρι με το οποίο κωπηλατούσε το καράβι του έθνους (ποιητική αιρία) ή προς τη μειοδοσία.

Πάρε πασά μου
την οδοντόβουρτσά μου
δώρ' μου κι εσύ
ένα κρεβάτι στο Ε.Σ.Υ.

Μερόνυχτα έψωχνε τρόπους να εκχωρήσει το αγροτεμάχιο, να πάει στο διάλο. Ξεσήκωσε όλα τα κιτάπια των μεγάλων συμβολαιογράφων, Κουίσιλνγκ, Τσολάκογλου, Μήτσος, Τάκης, τίποτε. Δεν βρισκόταν τρόπος που να μην προκαλέσει το δίκαιο περί κοινού αισθήματος, το αισθηματικό περί δικαίου κοινό και το κοινό περί αισθήματος δίκαιο.

Πατέρα έμαθες τα νέα
με βλέπω σαν Ιδομενέα
στα ξένα να με εξορίσουν
αν φυσικά δεν με

(το υπόλοιπο τμήμα του κειμένου κάηκε με το «Index» στη σεμνή τελετή του Βατικανού – σύντημηση των λέξεων «βατεύω» και «κιανός» – πέντε αιώνες αργότερα).

Το μνημόνιο των ιστορικών γεγονότων μνημονεύει ότι η μνημη της Μνημοσύνης (μητέρας των μουσών μετά από ενιά παραγωγικά βράδια κοινής κατάκλισης με τον Δία) που απομνημόνευε το μνημειώδες έπος του ΓΑΠ (GAP βαρβαριστή), σκόνταψε στο μήμα. Οπως όλοι γνωρίζετε και όπως αναφέρει τόσο ο Νοστράδαμος όσο και ο Πελόμα Μποκιού, Paull, Idols και Ζωήτα Κουρούκλη, το ημερολόγιο των INKA's (Ιδεοληπτικών Ναυουρισμένων Καταναλωτών) σταματά στις 7 Νοεμβρίου του 2010.

Αύριο η μεγάλη μέρα
για κοίτα πιένες η χολέρα!
Να είχαμε να λέγαμε
και ηττημένοι κλαίγαμε...

Αρχή δια δεινά

Βιντεοπροβολές και συζήτηση τις Παρασκευές στην Κόντρα στην αθηνα

στη Θεσσαλονίκη

Παρασκευή 12/11
«Ο ΑΓΩΝΑΣ»

Κινητοποίησης και εργατικού σιγάνες 1974-1980

ΚΟΝΤΡΑ

Ποιος θα βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά;

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Σε αντίθεση με τις δυο προηγούμενες βδομάδες, που η αθλητική επικαιρότητα ήταν πλούσια, την τελευταία βδομάδα δεν υπάρχει κάποιο γκανιάν θέμα. Λόγω έλλειψης θεμάτων θα ασχοληθούμε σήμερα με τον απόλυτο του ντέρμπι Παναθηναϊκός-Ολυμπιακός. Είχαμε προβλέψει την επικράτηση του Παναθηναϊκού, παρά την αγωνιστική κρίση των πράσινων το τελευταίο διάστημα και την άσχημη εικόνα που παρουσιάζουν. Οι λόγοι που ποντάραμε υπέρ του τριφυλλιού, εκτός από την επιθυμία μας, ήταν αφενός η αγωνιστική εικόνα των ερυθρόλευκων, οι οποίοι –αν και καλύτεροι από τους αντίπαλους– δεν πείθουν ότι είναι ομάδα μεγάλων προδιαγραφών και αφετέρου το γεγονός ότι σε ένα ντέρμπι μετράνε παρά πολύ και άλλα πράγματα, εκτός από την αγωνιστική ικανότητα των ομάδων και κυρίως η ανάγκη της «επιβίωσης».

Η πλειοψηφία των αθλητικογράφων προσπαθεί να μας κάνει να πιστέψουμε ότι ο Ολυμπιακός του Βαλβέρδου είναι μια ομάδα που παίζει ποιοτικό ποδόσφαιρο, όμως η παρουσία των ερυθρόλευκων μέσα στο γήπεδο τους διαψεύδει συνεχώς. Ο Ολυμπιακός είναι πρώτος στο πρωταθλήμα όχι γιατί παίζει καλό ποδόσφαιρο, αλλά γιατί έχει εκμεταλλευτεί στο έπακρο τις γκέλες των αντιπάλων του, καθώς και το πολύ χαμηλό επίπεδο του ελληνικού πρωταθλήματος. Αν επιχειρήσει κάποιος να βαθμολογήσει με άριστα το 10 την αγωνιστική εικόνα του πρωταθλήματος, θα βάλει μεν το μεγαλύτερο βαθμό στους ερυθρόλευκους, δύσκολα όμως αυτός θα ξεπεράσει το 6. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι η «ποιότητα» του Ολυμπιακού δεν απέχει πολύ από αυτή του Παναθηναϊκού, ποντάραμε στους εξωγενείς παράγοντες που συμμετέχουν στην εξέλιξη ενός ντέρμπι και δικαιωθήκαμε. Οι πράσινοι ήθελαν πιο πολύ το παιχνίδι, για να παραμένουν στο κόλπο του τίτλου και να βγουν από το «λούκι» που βρίσκονται το τελευταίο διάστημα, και αυτό μέτρησε καθοριστικά στην εξέλιξη του ντέρμπι.

Σε μεγάλο βαθμό, οι ερυθρόλευκοι πλήρωσαν την ανωτερότητά τους. Τη βδομάδα πριν το ντέρμπι, ο ερυ-

θρόλευκος οπαδικός Τύπος παρουσίαζε τον Παναθηναϊκό σαν μια ομάδα της σειράς, που δεν θα μπορούσε να σταθεί απέναντι στους πειραιώτες μάγκες. Την πολιτική της υποτίμησης του αντίπολου αισπάστηκε και η ερυθρόλευκη διοίκηση. Ο Μαρινάκης προσπάθησε να το παίξει μάγκας, θεωρώντας βέβαιη τη νίκη της ομάδας του, και ανέβασε τους τόνους, για να δειξει ότι ελέγχει τα πάντα και επί εποχής του ο Ολυμπιακός θα είναι παντούναμος. Η εξέλιξη του αγώνα «αποκοίμισε» περισσότερο τους ερυθρόλευκους. Στο πρώτο ημίχρονο ο Παναθηναϊκός μπήκε για να μη δεχτεί γκολ και προσπαθούσε να βρει τα πατήματά του και να «κλέψει» το παιχνίδι σε κάποια αντεπίθεση, ενώ οι ερυθρόλευκοι κυκλοφορούσαν καλύτερα τη μπάλα και έδειχναν να ελέγχουν τον αγώνα. Το γκολ του Μιραλάς, για το οποίο ευθύνεται 100% ο Τζόρβας, ολοκλήρωσε την ερυθρόλευκη «αυτοπάτη». Απαντες πίστεψαν ότι το παιχνίδι είχε τελειώσει και ότι το δεύτερο ημίχρονο θα ήταν τυπική διαδικασία.

Μέσα στη γενικότερη ευφορία στον ερυθρόλευκο πάγκο δεν κατάλαβαν ότι ο Παναθηναϊκός βγήκε στο δεύτερο ημίχρονο αποφασισμένος να παίζει για την επιβίωσή του. Οι ερυθρόλευκοι παίχτες μπήκαν χαλαρά στο παιχνίδι, ο Βαλβέρδε δεν αντέρασε στο ανακάτεμα της τράπουλας από τον Νιόπλια, Τοροσίδης και Παπαδόπουλος έκαναν δυο πολύ χοντρά αμυντικά λάθη και ξαφνικά οι Πειραιώτες είδαν τα ραδίκια ανάποδα. Χωρίς να το καταλάβουν έχασαν ένα παιχνίδι που έδειχνε να είναι δικό τους, αλλά το κυριότερο είναι ότι έχασαν την αυτοπεποίθησή τους. Ο τρόπος που διαχειρίστηκαν την ήττα δείχνει ότι δεν είχε καν περάσει από το μυαλό τους αυτό το ενδεχόμενο και το γεγονός ότι προσπάθησαν να τα φορτώσουν όλα στη διαιτησία δείχνει έλλειψη καθαρού μυαλού. Τα μηνύματα για τα αγωνιστικά προβλήματα του Ολυμπιακού είχαν έρθει και από προηγούμενα παιχνίδια, με πιο χαρακτηριστικό αυτό με τον Αρη στο Καραϊσκάκη, όμως δεν πάρθηκαν υπόψη, γιατί το τελικό αποτελεσματά ήταν θετικό. Στο παιχνίδι με τον Παναθηναϊκό

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Σε επικίνδυνα μονοπάτια κινείται ο ιδιοκτήτης της ΠΑΕ Ολυμπιακός Βαγγέλης Μαρινάκης. Με τις δηλώσεις και τις ενέργειές του πριν και μετά το ντέρμπι εδειξε ότι δεν μπορεί να κρατήσει ούτε τα προσχήματα και λειτουργεί όπως ένας φραντακός οπαδός της Θύρας 7. Ειρωνικές δηλώσεις πριν το παιχνίδι, ντου στα αποδυτήρια των διαιτητών αμέσως μετά τη λήξη του και προσπάθεια προσωπικής του προβολής με ιστορίες για «φλώρουσ» και «μάγκες». Μέχρι στιγμής οι πράσινοι δεν δείχνουν να τον

■ ΣΟΦΙΑ ΚΟΠΟΛΑ Somewhere

Ησοφία Κόπολα, μετά την παταγώδη αποτυχία της «Μαρίας Αντουανέτα», επιστρέφει στο ευαίσθητο, μινιμαλιστικό στίλ που την καθιέρωσε και φτιάχνει μια τανιά που δεν διεκδικεί ιδιαίτερες δάσφνες, όμως έχει κάτι να πει. Ο ήρωας της, ένας ανηγνωρίσιμος ήθοποιός του Χόλιγουντ, συνθίλβεται σταδιακά στις μυλόπτερες μιας κενής ζωής που ορίζεται από τη βιομηχανία του φαίνεσθαι και την ελαφρότητα της προσωπικής του ζωής. Ολ' αυτά, ωσότου μια πιο πολυήμερη διαβίωση με την εντεκάχρονη κόρη του θα του υποδειξει το μέγεθος της εσωτερικής του ερήμωσης και θα επαναπροσδιορίσει τις αξίες του.

Η Κόπολα κινείται σ' ένα χώρο που πιθανότατα γνωρίζει πολύ κολά και καταφέρνει να δώσει με λεπτές πινελιές και χωρίς κανένα διδακτισμό την παρακαλή και τη δυστυχία του κόσμου που κινείται γύρω από την κινηματογραφική βιομηχανία και ο οποίος τις περισσότερες φορές δεν έχει καμία ουσιαστική καλλιτεχνική μόρφωση, αλλά και καμία αυτογνωσία.

■ ΑΜΠΑΣ ΚΙΑΡΟΣΤΑΜΙ

Γνήσιο αντίγραφο

ΟΑμπάς Κιαροστάμι είναι αντιπροσωπευτικό δείγμα αυτού που συνηθίζουμε να αποκαλούμε «χαϊδεμένο παιδί των Κανών». Μ' άλλα λόγια, ένας υπερτιμημένος σκηνοθέτης που έγινε διάσημος κάνοντας ταινίες τις εσωτερικές ομιλοσκοπήσεις του. Και αν προηγούμενες ταινίες του, όπως η «Γεύση του κερασιού» ή το «Ανάμεσα στους ελαιώνες» είχαν μια έξυπνη αμπελοφιλοσοφία να πουν, η περί ης ο λόγος είναι απλώς μια ανοησία. Και φυσικά, δεν φταίει ότι ήταν μια ευρωπαϊκή ταινία, μακριά από την ιρανική και ανατολίτικη πραγματικότητα, αλλά ότι ήταν κενή περιεχομένου.

Ενα ώριμο, χωρισμένο ζευγάρι αναζητά τρόπους συνύπαρξης μέσα από λεκτικές τριβές και απωθημένα παράπονα, στο φόντο πανέμορφων τοπίων της Τοσκάνης. Σιγά τ' αυγά δηλαδή. Οχι επειδή πρόκειται για ένα κοινότυπο θέμα. Άλλα γιατί δεν έχει καμία ουσία. Μια γλυκερή ανοησία και τίποτα περισσότερο.

■ ΓΙΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Ο μαχαιροβγάλτης

Τρίτη κατά σειρά ταινία του κύπριου σκηνοθέτη, με την ίδια ακριβώς θεματολογία: τη λούμπεν μικροαστική τάξη. Λιγότερο κραυγαλέα σε σχέση με το «Σπιρτόκουτο» και την «Ψυχή στο στόμα», όμως το ίδιο σαρκαστική και καταγγελτική για ένα κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας που ο

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Σαμαράς: Αφού αυτή τη βάλωνε, εμείς τη σεβόμαστε (την υπογραφή)

**Πακέτο (μέτρων) έδωσαν, πακέτο λαμβάνουν
Εχεις πακέτο**

They call us the working calass but we aint working no more

Τελικά η κάλπη δεν είναι δυναμίτης...

**Α.ΠΟ.Χ.Η.(Κ): Αντικαπιταλιστική Πορεία Χωρίς Ηλίθιο
Κοινοβουλευτισμό**

EXIT

- ◆ Αυτός ο Μαραθώνιος Σαλάμης πτοιος είναι; όχι.
- ◆ Ζήστε έντομα.
- ◆ The Books' Journal.
- ◆ «Όχι στους δρόμους, όχι απεργίες, όλες μορφές» – Πατρικ Πορά, συνδικαλιστής CGT, Αντένα TV, ειδήσεις, 28.10.10. Ο καλός οπορτουνιστής ΚΑΙ στις δηλώσεις φαίνεται.

◆ «Ο λαός έχει χρυσή ευκαιρία να αναλάβει τις δικές του ευθύνες πολύ νωρίτερα από το προβλεπόμενο... Κανένας ψηφοφόρος δεν δικαιούται να ισχυρισθεί ότι δεν ήξερε. Με την ψήφο του καθορίζει τη μοίρα του». (Γ. Δελαστίκ, ΕΘΝΟΣ, 27.10.10). Ο λαός διαβάζει Χρυσή Ευκαιρία μπας και βρει –εις μάτην– καμιά δουλειά. Τα όρια του κ. Δελαστίκ, του ΝΑΡ, των συμπορευόμενών τους, της γκιουβέτσι αριστεράς...

◆ Κόλλημα κι αυτό με την προβολή του υιού Μαρκεζίνη.

◆ Σκυττόμενος ψηφοφόρος.

◆ Η έκρηξη δεμάτων μπορεί να είναι ελεγχόμενη, η κοι-

- νωνική
όχι.
- ◆
Αποχή
από

τις εκλογές, όχι από το σεξ (GAMA-TE giati...).

◆ Από την εφημερίδα των φροντιστηριάδων ξένων γλωσσών (Οκτώβρης 2010): «Εξηγώντας στα παιδιά μας για την οικονομική κρίση (τίτλος) – Φωτό: αποταμίευση – Χρειάζεται να τα προστατέψουμε από τη βία και τον παραλογισμό της μάζας». Πρτ! Πρτ! Και: «Η παροχή αγωγής στα νήπια όπως και το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο λέει, πρέπει να γίνεται από ειδικευμένους παιδαγωγούς (νηπιαγωγούς) σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους. Κάποια Κ.Ξ.Γ. που δέχονται νήπια (για να εξασφαλίσουν μελλοντικούς πελάτες) δεν διαθέτουν ούτε το ένα ούτε το άλλο». Εξ ίδιων τα βέλη...

Εξάλου, έχετε δει ποτέ νηπιαγωγό να δουλεύει Φ.Ξ.Γ.; ◆ Τελείωσα την Πάντειο/ μα δεν εβρήκα απάγγειο/ αψιλία, αγαμία, ανεργία/ τόριξα στη βιογεωργία/ και πάλι δεν

βγίκαν φράγκα/ κι έπαψα να κάνω το μάγκα.

◆ Νάπτη και η «παραγωγική ανασυγκρότηση» (Τσίπρας στη CITY PRESS, 3.11.10). Eat your heart up, ΟΑΚΚΕ...

◆ Ευθυγραμμισμένος με τα υπόλοιπα ΜΜΕ ο Ριζοσπάστης (2.11.10) στο θέμα των «πακέτων». (Εμ, δε σταματάει εύκολα η μπίζνα με την ΕΛ.Α.Σ....).

◆ Πολύς κόσμος στους δρόμους του Δουβλίνου (3.11.10) και μια πολύ καλή απόπειρα ντου στο υπουργείο Οικονομικών.

◆ Διόδια με το χιλιόμετρο από το 2012, π...τσα με το μέτρο.

◆ Σχολιασμός πρωτοσέλιδων (4.11.10): Ελευθεροτυπία, «Ψάχνουν 2 ακόμα βόμβες στα κούριερ» (ψάξε-ψάξε δεν θα το βρεις), Αυγή, «Μόνο σε... φωτογραφία χρήματα για την Υγεία» (virtual υγεία), Α. Τύπος, «Σχέδιο για διπλές κάλπες» (και μία διπλή με τζα-

τζίκι). Η Βραδυνή, «Πλώρη για οικουμενική» (Περισσέ, τ' ακους);, Εθνος, «Επιστολή τρόμου και από την Εφορία» (το κράτος είναι ο μόνος τρομοκράτης), Ελ. Τύπος «Βενιζέλος "πυροβολεί" Πάγκαλο» (μονομαχία σε μεγάλα κυβικά), Καθημερινή,

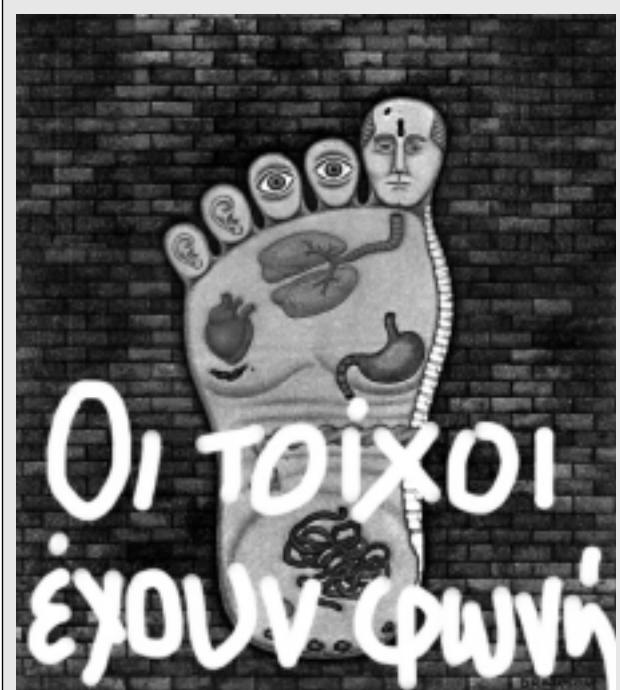
«Κενό γράμμα η διευκόλυνση στην ίδρυση επιχειρήσεων» (κάποιος δεν το πάει το γράμμα...), Η Νίκη, «Μπορούν να σωθούν οι συντάξεις» (κάνουμε και μαύρο χιούμορ τώρα);, Ριζοσπάστης, «ΠΑΣΟΚ-ΝΔ δεν αλλάζουν αλλάξτε εσες...» (απελπισμένο ερωτικό κάλεσμα), City Press, «Πόλωση στην κορυφή, όγχος στη βάση» (εμάς καίγεται ο... πάλος μας όχι αυτών), Metro, «Σε επιφυλακή όλη η Ευρώπη» (σε επιφυλακή η φυλακή), Εξπρές, «Χρηματοδοτική "ένεση" 600 δισ. δολ. από τη FED» (η ώρα της χαρμάνας).

◆ «Ο Κ. Καραμανλής έκανε την αυτοκριτική του, υποστηρίζουν έμπτοροι συνομιλητές του (enet.gr, 4.11.10, 1:15). Ορθογραφία λανθάνουσα...»

◆ Ολλανδία: μερική άστρη απαγόρευσης καπνίσματος.

◆ Τι Claudio Katz, τι Γ. Δελαστίκ (Εθνος, 3.11.10). (Περί χρέους ο λόγος, le reformisme nouveau...).

Βασίλης

- ◆ Να πάρουμε την εξουσία, όχι στα φιλοδωρήματα (πλακάτ)

Το έγχρωμο πλακάτ εμφανίστηκε στις πρόσφορτες κινητοποιήσεις για το ασφαλιστικό στο Παρίσι. Η φωτογραφία απεικονίζει μια χαρακτηριστική φιγούρα σερβιτόρου γαλλικού μπιστρό, που αντί για κρασί στο δίσκο μεταφέρει μια μολότοφ. Υπογραφή δεν έχει, οπότε δεν γνωρίζουμε αν εκφράζει ένα άτομο ή μια συλλογικότητα, όμως αυτό καμιά

σημασία δεν έχει. Το σύνθημα-προτροπή είναι σαφές, καμιά διαφορετική ερμηνεία δεν θα του έδινε μια υπογραφή. Είναι ένα κάλεσμα για προλεταριακή επανάσταση, η οποία αντιπαραστίθεται στον μεταρρυθμιστικό αγώνα. Κοιτάζοντάς το γενικά, κανένας δεν θα μπορούσε να διαφωνήσει με το περιεχόμενο του συνθήματος. Ομως, τα συνθήματα έχουν συγκεκριμένη λειτουργία, την οποία μόνο μια σαφώς επεξεργασμένη τακτική μπορεί να καθορίσει και να καταστήσει χρήσιμη. Υπάρχουν συνθήματα ζύμωσης, συνθήματα προπαγάνδας, συνθήματα ημέρας, ντιρεκτίβες. Οσοι εμπνεύστηκαν αυτό το σύνθημα μάλλον έχουν σύγχυση ως προς αυτό. Μάλλον θεωρούν ότι αρκεί η γενική επαναστατική ζύμωση, οι επαναστατικές εκκλήσεις, για να πραγματωθεί η επαναστατική συνειδητοποίηση. Γ' αυτό και σε μια κινητοποίηση στην οποία κρίνοταν η αποτροπή μιας αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης, αυτοί προτίμησαν τη γενική επαναστατική ζύμωση, υπανιστόμενοι ότι μάλλον ο συγκεκριμένος αγώνας δεν έχει καμιά αξία, ισοδυναμεί με αγώνα για φιλοδωρήματα μέσα στον καπιταλισμό. Τι απέδειξε η ζωή; Οτι η γαλλική εργατική τάξη, μολονότι έδωσε έναν αγώνα πολύ πιο μαζικό και μαχητικό απ' αυτόν που έδωσε για το ίδιο ζήτημα η ελληνική εργατική τάξη, την περασμένη άνοιξη, δεν είχε στις αποσκευές της «καύσιμα» για να τον δώσει μέχρι το τέλος. Η ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου Σαρκοζί σήμανε και το τέλος αυτού του αγώνα. Και βέβαια, ευρύτερα πολιτικά ζήτηματα (πόσο μάλλον ζήτηματα προλεταριακής επανάστασης) δεν τέθηκαν. Ας ξανασκεφτούμε, λοιπόν, με σοβαρότητα πάνω στο ζήτημα των συνθημάτων και -κυρίως- πάνω στο ζήτημα της τακτικής.

- ◆ Ντροπή! Τόση ακριβεία (Σύνθημα με σπρέι σε ρολά καταστήματα στην Αίγαλο)

Μας συγχωρείτε, αγαπητέ ή αγαπητή που γράψατε το σύνθημα, αλλά... τους κάνατε τα μούτρα κρέας. Μόνο εδώ στην Ελλάδα έχουμε θητικοποίησει τις οικονομικές σχέσεις. Υπόλειμα της μικροσυργοτικής-μικροαστικής παράδοσης που ήθελε το εμπόριο να έχει κι ένα κάποιο φιλόπιπτο, να έχει μπέσα. Αυτά, όμως, πέρασαν ανεπιστρεπτή. Εδώ στην κατοχή κάποιοι έφτιαξαν αμύθητες περιουσίες κερδοσκοπώντας με την πείνα. Οι Αμερικανοί είναι οι ειλικρινέστατοι όταν λένε πως «κάθε πράγμα έχει την τιμή στην οποία μπορεί να πουληθεί». Εμείς γιατί ζητάμε να έχουν ντροπή και τοίτα οι καπιτολιστές;

σκηνοθέτης θεωρεί ότι «σε παραλλαγές είναι ολόκληρη η Ελλάδα».

Εύκολα αντιλαμβάνεται κανές, ότι μια τέτοια ισοπεδωτική αντιληψη της χώρας στην οποία ζει, μια τέτοια μονομερής

Ελένη Σταματίου

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2010

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΞΟΡΜΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΗ
ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ
«ΚΟΝΤΡΑΣ»

50,00 ευρώ

Αριθμός λογαριασμού

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Υπεράνω;

«Η εξωτερική πολιτική ενώνει! - Διάλεξη του σερ Βασίλη Μαρκεζίνη στο ξενοδοχεία Μεγάλη Βρετανία - Ο ερώτημας με τον Καραμπελί και τον Πισσία ενωμένοι παρακολουθούσαν την ομιλία του ακαδημαϊκού». Το θέμα δημοσιεύτηκε στο «Ποντίκι» της 21ης Οκτώβρη. Ο υιός Μαρκεζίνης (που θέλει να τον αποκαλούν σερ, διότι τον τίτλο του τον έχει απονείμει η ίδια η βασίλισσα Ελισάβετ) έδωσε διάλεξη με θέμα «Μια νέα εξωτερική πολιτική για την Ελλάδα», στην οποία μαζεύτηκε κόσμος και κοσμάκης.

Με το γνωστό του ύφος, το «Ποντίκι» γράφει ότι κάθονταν «επιδεικύνοντας το ίδιο ενδιαφέρον για το μέλλον της εξωτερικής μας πολιτικής ο Γιώργος Καραμπελίας και ο Γιώργος, επίσης, Μπόμπολας. Οστόσο οι αντιθέσεις δεν σταματούν εδώ: μαζί με τον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο παρακολουθούσε με περισσό... ευλάβεια και ο κινηματικός αριστερός καθηγητής Β. Πισσίας (μέλος του πληρώματος της αποστολής στη Γάζα). Μαζί με τον υποψήφιο δήμαρχο Πειραιά Β. Μιχαλολιάκο, ο διαπρεπής δημοσιογράφος Γ. Δελαστίκ. Και η επιχειρηματική παρουσία από πολλούς χώρους επίσης έντονη (Γιάννα Αγγελοπούλου, Αν. Καλλιτσάντσης, Ν. Νανόπουλος), όπως και αυτή των πανεπιστημιακών που είχαν κατακλύσει την αίθουσα.

Τελικά, στη Μεγάλη Βρετανία, ξενοδοχείο που ανακαλεί μνήμες από ένα παρελθόν βίαιου χωρισμού της Ελλάδας σε δυο πολιτικά στρατόπεδα, συντελέστηκε ένας ελληνικός «ιστορικός συμβιβασμός», ο οποίος εστέφθη από έναν... sir, άνδρα δαφνοστεφάνη εκ της Αυτού Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης Ελισάβετ της Αγγλίας. [...] Τι είναι όμως εκείνο που ενώνει τους «ταξικά εχθρούς», ώστε να κάθονται με περισσό ζέστη και να παρακολουθούν έναν sir; Μήπως κατέπεσε στην πάλη των τάξεων και δεν το πληροφορθήκαμε; Τι είδους γοντεία είναι αυτή που εκπέμπει ο υιός Μαρκεζίνης έτσι που να καταλύει τις ακατάλυτες αυτές αντιθέσεις; Πολύ απλά ο sir διατυπώνει μια ιδιαιτέρως συγκροτημένη όπωφη-αντίθεση προς το δόγμα Νταβούτογλου, με έναν από τους άξονές του την αξιοποίηση της ιστορικής θέσης της χώρας ως γεφυροποιού ανάμεσα στην Ανατολή και τη Δύση και στην αξιοποίηση της ενεργειακής και γεωπολιτικής ευκαιρίας που προσφέρουν η Ρωσία και η ανατολική πλευρά του πημισφαιρίου...».

Δεν είναι η πρώτη φορά που κάποιοι -κατά δήλωσή τους- αριστεροί και αντιμπεριαλιστές καταλύουν τις ταξικές διαχωριστικές γραμμές. Δεν είναι η πρώτη φορά που θεωρούν ότι η εξωτερική πολιτική είναι υπεράνω ταξικής πάλης. Οτι υπόκειται μόνο σε πολιτικούς και όχι ταξικούς διαχωρισμούς. Γ' αυτό και οι αναφορές τους είναι συνήθως στην «πατρίδα» ή την «Ελλάδα», σβήνοντας από τη μέση την ταξικό διαχωρισμό, που έχει οδηγήσει σε δυο Ελλάδες, μια Ελλάδα του κεφάλαιου και μια της εργασίας. Ιδιαίτερα και στην πατρίδα του Περισσού, όμως το έντικτο πολιτικής αυτοσυντήρησης τον οδηγεί να μη στέλνει τα στελέχη του σε τέτοιες μαζώνεις. Αντίθετα, άλλοι δεν έχουν πρόβλημα να συνευρίσκονται ακόμα και με τον ακροδεξιό εσμό, στον οποίο μάλλον βρίσκουν μια αίσθηση... υγιούς εθνικής ανυπουχίας.

Είναι ένα ολόκληρο σύστημα (δευτεροκλασάτοι πολιτικοί, καπιταλιστές, παπαδαριό, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι) που έχουν ανακατέψει τον εθνικισμό με τον αντιμπεριαλισμό και έχουν δημιουργήσει ένα νέο εθνικιστικό χαρμάνι, το οποίο σερβίρεται σε διάφορες συσκευασίες. Ο κεφαλαιοκρατικός κοσμοπολιτισμός τούς προσφέρει ουκ ολίγες ευκαιρίες, για να καμουφλάρονται πίσω από εθνικοανεξαρτησιακές εξάρσεις, όμως το «διά ταύτα» στο τέλος είναι εθνικιστικό, διότι είναι αστικό. Εθνικισμός και κοσμοπολιτισμός είναι οι δυο όψεις της αστικής πολιτικής στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων. Και βέβαια, το παιχνίδι με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, στο όνομα του «πραγματισμού», είναι πάντα παρόν, όπως δείχνει και ο «ρωσικός άξονας» στην πρόταση του Μαρκεζίνη. Όμως, ο αντιμπεριαλιστικός αγώνας είναι πλέον απόλυτα συνυφασμένος με την προλεταριακή επανάσταση.

Π.Γ.

■ Νέα μπίζνα της οικογένειας

Οι προμήθειες των νοοσοκομείων σε ιδιωτική εταιρία

Ο ποια πέτρα κι αν σηκώσεις, την οικογένεια Παπανδρέου θα βρεις από κάτω. Σε ρόλο εξωθεσμικό, να δίνει γραμμή σε υπουργούς, να κλείνει συμφωνίες, να χρησιμοποιεί την κυβέρνηση ως βιτρίνα για να πρωθήσει τις μπίζνες της. Μετά τον αδελφό Νίκο, που μετέβη στο Αμπού Ντάμπι για να πουλήσει το Σκαραμαγκά, μετά τον αδελφό Αντρίκο που εβαλε την κυβέρνηση να οργανώσει διεθνές συνέδριο για να πρωθήσει τις «πράσινες» μπίζνες του μαγαζίου (ΜΚΟ) που έχει στηρίξει, ήρθε η ώρα να αναλάβει δράση και το οικογενειακό think tank, που ακούει στο όνομα ΙΣΤΑΜΕ - Ανδρέας Παπανδρέου.

Οπως δήλωσε ο πρόεδρος του ΙΣΤΑΜΕ Ηλίας Μόσιαλος (αντιπρόεδρος είναι ο αδερφός Νίκος), το ΙΣΤΑΜΕ θα οργανώνει ημερίδες, σε συνεργασία με υπουργεία, στις οποίες θα παρουσιάζει σχέδια, τα οποία μετά οι υπουργοί θα καλούνται να υλοποιήσουν. Διότι -όπως είπε- αυτό θα ενισχύσει τη συνοχή της κυβέρνησης!

Η αρχή έγινε με παρέμβαση της απόλυτης αρμοδιότητας του Μόσιαλο. Καθηγητής του London School of Economics, δικτυωμένος με όλους τους διεθνείς οργανισμούς που ελέγχουν απόλυτα από τα φαρμακευτικά μονοπάτια, ο Μόσιαλος ενέσκυψε ξαφνικά στην ελληνική πολιτική σκηνή, διορισμένος από τον Παπανδρέου βουλευτής Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ. Είναι ένας απ' αυτούς που κουβάλησε ο Παπανδρέου για να στήσει το προσωπικό του μαγαζί, δίπλα από την

κυβέρνηση και πάνω από την κυβέρνηση. Ο Μόσιαλος, λοιπόν, ανέλαβε να δώσει γραμμή στην κυβέρνηση για την οργάνωση των προμηθειών των νοοσοκομείων. Όλα, βέβαια, είχαν συμφωνηθεί στο παρασκήνιο, όπως φάνηκε, όμως έπρεπε να οργανωθεί και μια φίρεστα. Ολόκληρη η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας και ο Σαχινίδης από το υπουργείο Οικονομικών μαζεύτηκαν την περασμένη Τρίτη σε αίθουσα του ΕΒΕΑ, για να επισημοποιήσουν το νέο ρόλο του ΙΣΤΑΜΕ (εξωθεσμικό όργανο άσκησης κυβερνητικής πολιτικής) και να ανακοινώσουν μια προκλητική ρύθμιση, υπονομισμό των ερειπίων που οφείλει στην κυβέρνηση.

Ο Μόσιαλος ισχυρίστηκε επίσης ότι υπάρχει «επόρκεια» στο νοοσοκομειακό τομέα, η οποία μάλιστα είναι «αξιοζηλευτή βάσει των διεθνών στάνταρ!» Αυτό σημαίνει ότι δεν χρειάζεται καμιά ιδιαίτερη παρέμβαση για αύξηση των νοοσοκομειακών κλινών και εκσυγχρονισμό των ερειπίων που οφείλονται στην κυβέρνηση.

Με τον αέρα του νεοφιλελεύθερων είπε πως το υπουργείο Οικονομικών χρηματοδοτεί τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων, ενώ είναι γνωστό πως το κράτος όχι μόνο δεν χρηματοδοτεί ελλείμματα, αλλά αντίθετα έχει καταληστεύσει τα Ταμεία, με πολλούς τρόπους. Αυτά που δίνει το κράτος είναι οι υποχρεώσεις του που ανακοινώνεται από την κυβέρνηση στην πλευρά της γενικότερης επιχειρήσεως και της ενδιαφερόμενης πλευράς της γενικότερης επιχειρήσεως σε όλη την Ελλάδα. Οι αποφάσεις της κυβέρνησης στην πλευρά της γενικότερης επιχειρήσεως είναι στην πλευρά της γενικότερης επιχειρήσεως σε όλη την Ελλάδα.

Με την ανάθεση της αγοράς και της διανομής των υλικών που χρειάζονται τα νοοσοκομεία σε ιδιωτική εταιρία, που θα επιλεγεί μέσα από διεθνή διογωνισμό. Ο Λοβέρδος βιάζεται τόσο πολύ που ανακοινώνεται ότι ομέσως μετά το τέλος της ημερίδας θα αναρτώνται οι εισηγήσεις στην ιστοσελίδα του υπουργείου και κάλεσε τις ενδιαφερόμενες εταιρίες να στρέψουν την προτοσέλιδα τους γενικές και επιμέρους, ειδικούς και γενικούς σχεδιασμούς! Μ' άλλα λόγια, οι ενδιαφερόμενες εταιρίες θα διαμορφώσουν και το πλαίσιο που η κυβέρνηση θα μετατρέψει σε νόμο! Μόνο αν δεν υπάρξει ενδιαφέρον θα πάνε στη λύση της κρατικής ανώνυμης εταιρίας, την οποία ο Λοβέρδος δεν θέλει με τίποτα, διότι «θα εμπεριέχει όλες τις κακοδαιμονίες της παρούσας κατάστασης!»

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

</